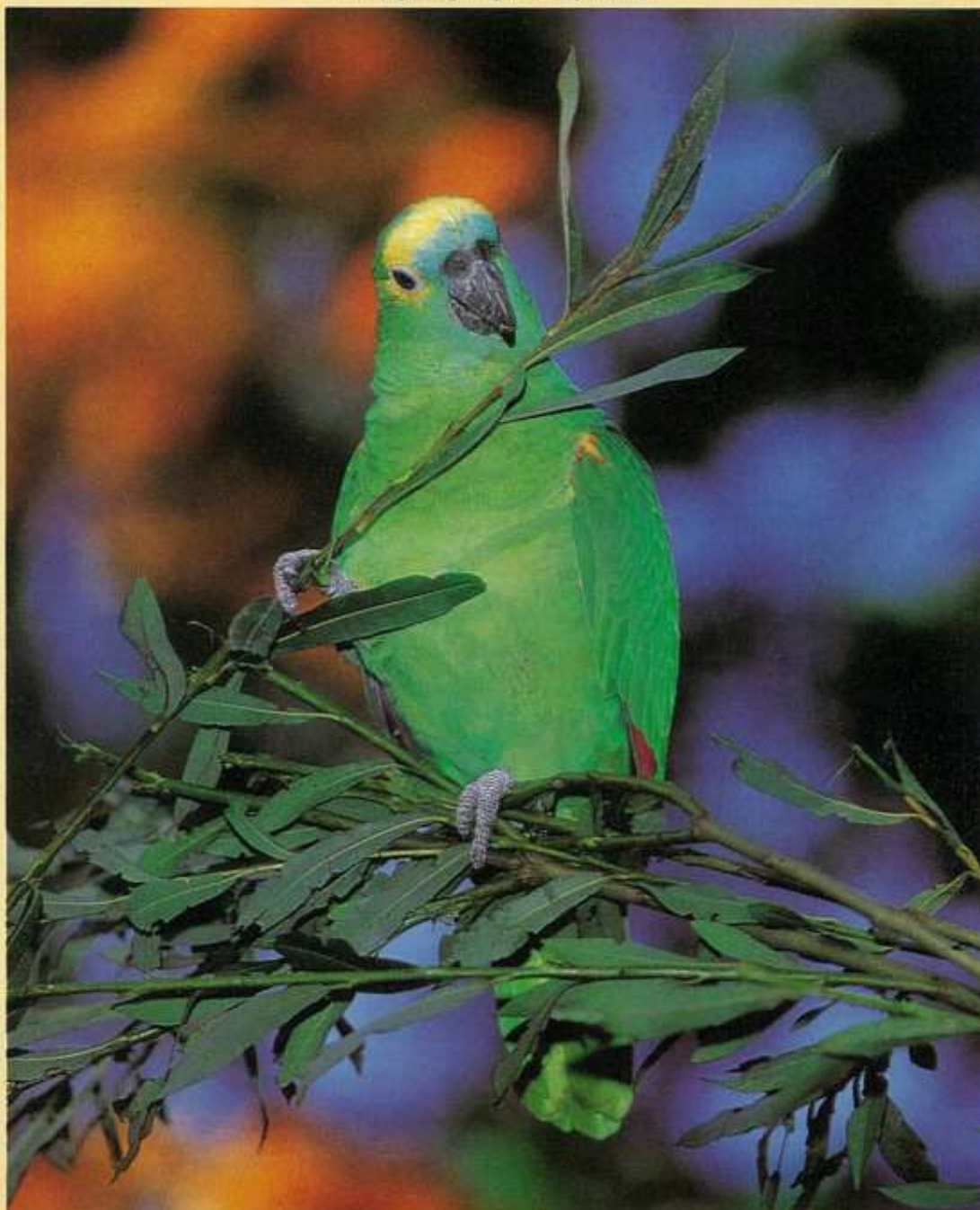

ONZE VOGELS

44e jaargang no. 2, 1983

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

BONDSBUREAU

Aletta Jacobstraat 4, Postbus 74,
4600 AB Bergen op Zoom,
gironummer 1148324, telefoon 01640 - 3 50 07.
Geopend 08.00 tot 12.00 uur en van 13.00 tot 15.00 uur.
's Zaterdags gesloten.

ERELEDEN

A.L. van Liempd (erevoorz.), A. Dommerholt,
J.J. Krol, A.J.F. Lammerse, E.J. Lensink,
Joh. M. van Pelt en A.F. Smit.

DAGELIJKS BESTUUR

Voorzitter: W.J. Mulder, Verwerstraat 39,
7415 RZ Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.
Secretaris: H. de Geus, Amersfoortsestraat 71,
3772 CH Barneveld, telefoon (03420) 1 61 60.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44,
4621 AT Bergen op Zoom, telefoon (01640) 3 46 63.
2e Voorzitter: D.J. van der Molen, Gentiaan 5,
7721 HA Dalfsen, telefoon (05293) 12 57.
Commissaris: M.N.Th. Brouwer, Wouwseweg 5a,
4661 VM Halsteren, telefoon (01641) 33 26.

DISTRICTSVOORZITTERS (leden bondsbestuur)

District Groningen: R.P. Smith, Zuiderveen 36a,
9673 EL Winschoten, telefoon (05970) 1 35 83.
District Friesland: J. Forsten, Zuiderkade 8,
8801 MJ Franeker, telefoon (05170) 29 68.
District Drenthe: J.H. Heijnen, W. Grolstraat 126,
7885 EL Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.
District Overijssel: A.M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41,
7481 GG Haaksbergen, telefoon (05427) 1 30 06.
District Gelderland: P. Vierhuis, Evertsenlaan 62,
3843 EM Harderwijk, telefoon (03410) 1 60 68.
District Utrecht: C. van Lunteren, Vlasoord 13,
3991 XC Houten, telefoon (03403) 26 08.
District Noord-Holland: C.F. Huner,
Bickerstraat 60, 1701 EG Heerhugowaard,
telefoon (02207) 1 13 98.
District Zuid-Holland: G.C. Goedschalk,
Akeleistraat 148, 2565 PC Den Haag,
telefoon (070) 68 16 70.
District Zeeland: J. van der Walle, Churchillweg 4,
4561 WN Hulst, telefoon (01140) 1 38 16.
District West Noord-Brabant: J.C.W. Luijsterburg,
Nieuweweg 23, 4631 TC Hoogerheide,
telefoon (01646) 31 17.
District Oost Noord-Brabant: J.C. Vos, Braillestraat 2,
5361 AK Grave, telefoon (08960) 29 78.
District Limburg: H.J. Nooijen, Reigerstraat 29,
5932 VX Tegelen, telefoon (077) 3 34 58.

SECRETARIATEN TECHNISCHE COMMISSIES

Kleur-, vorm- en postuurkanaries:

Tj. Boersma, Verzetstraat 13, 8923 CP Leeuwarden,
telefoon (058) 66 60 37.

Tropen, parkieten etc.:

G. v.d. Meijden, Kempenlandstr. 27, 5283 CX Boxtel,
telefoon (04116) 7 45 29.

Zangkanaries:

Mevr. C. v.d. Toorn, Zeilstraat 58, 2586 BE Den Haag,
telefoon (070) 55 98 14.

ONZE

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

LIDMAATSCHAP

Zij die in **Nederland** woonachtig zijn en lid wensen te worden van de NBvV, wenden zich tot de secretaris van een in de plaats van inwoning gevestigde afdeling. Naam en adres worden gaarne door het bondsbureau verstrekt.

Zij die in het **buitenland** woonachtig zijn, kunnen verspreid lid worden door overmaking van het hieronder genoemde bedrag.

België: Bfr. 600,-, bij vooruitbetaling op onze postrekening nr. 000-0156074-01, bij het bestuur der postcheck te Brussel 1.

Overige landen: Hfl. 42,50, bij vooruitbetaling per internationale postwissel aan het bondsbureau NBvV. Indien men het maandblad per luchtpost wil ontvangen, wordt een extra tarief volgens PTT-kosten berekend.

Alle tarieven gelden per kalenderjaar.

SPECIAALCLUBS

Het lidmaatschap van de speciaalclubs is voorbehouden aan hen die reeds lid van de NBvV zijn. Voor verdere inlichtingen c.q. opgave lidmaatschap, wendt men zich uitsluitend tot onderstaande secretariaten.

Europese vogels en hun hybriden

G.J. Veenhuizen, Groenestraat 20,
3881 CM Nijkerk, telefoon (03494) 5 60 47
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-

Gras- en Grote parkieten

J.F.R. Burm, Burg. Geirnaerdstraat 23,
4564 CR St. Jansteen, telefoon (01140) 1 42 29
Entree f 5,-

Insecten- en vruchtenetende vogels

P.J. van Damme, Molenwater 61,
4331 SE Middelburg, telefoon (01180) 1 30 97
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-

Japanse meeuwen

A. Kok, Pals 29,
6931 DJ Westervoort, telefoon (08303) 23 58.
Contributie f 15,- per jaar, entree f 5,-

Vorm- en Postuurkanaries

J.H. Wiersma, Brinkstraat 53,
3881 BP Putten, telefoon (03418) 18 80
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-

Zebravinken

J.G.J. van Valkenburg, Mergellaan 16,
3432 ZM Nieuwegein, telefoon (03402) 3 97 70
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-

ABONNEMENTEN

Losse abonnementen op het maandblad f 32,50 per kalenderjaar. Overmaking bij vooruitbetaling op giro 1148324 t.n.v. NBvV en onder vermelding abonnement OV. Reeds verschenen nummers van een jaargang worden nagezonden en vervolgens elke maand tot en met december.

VOGELS

ISSN 0030-3224

ND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 51.000)

REDACTIE

C.E. van Berkel
Chr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties – ook die van leden en abonnees – met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de NBvV. Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op 'Onze Vogels', van zuivere particuliere aard zie onder 'Vraag en Aanbod'.

VRAGEN OVER?

WATERSLAGERS aan: H. Warmerdam, V.d. Duijn van Maasdamlaan 45, 2181 XB Hillegom.

HARZERS aan: E. de Koning, Vrouwenweg 16, 2322 LK Leiden.

KLEURKANARIES aan: J.A. Barsch, Binnenhof 26, 6535 TN Nijmegen.

VORM- EN POSTUURKANARIES aan: A.P. Kools, Molenweg 9, 4505 PM Zuidzande.

EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN

BASTAARDEN, GROTE PARKIETEN EN

AGAPORNIDEN aan: D.A. Duivis, St. Josephstraat 46, 4847 SG Teteringen.

ZEBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN HUN

BASTAARDEN aan: P.J.F. Klören, Meidoornweg 10, 3768 CN Soest.

TROPISCHE VOGELS EN HUN BASTAARDEN aan: M. Schuurhuis, Drecht 23, 8032 CH Zwolle.

VRUCHTEN- EN INSECTENETERS aan: E.M. Wessels, Meijenhage 87, 3085 CG Rotterdam.

GRASPARKIETEN aan: S. Harkema, Prov. weg 29a, 9677 PA Heiligerlee.

Postzegels voor antwoord bijsluiten.

Geen retourporti, dat ook geen antwoord!

Deze regel geldt ook voor vragen aan auteurs etc.

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda, onder nummer V-280824.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 21 maart 1983.

IN DIT NUMMER

	pag.
Een verschijning in variaties	52
Een trieste ervaring	55
Oorkonden bijzondere kweek	55
De NBvV Dichterbij II	56
Kanariezaad	57
Vogelgeluiden	59
Het kweken met Europese Wildzangvogels	61
Elke kanarie met rode ogen is nog geen Ino	63
Van het District NBR West	64
Vogelliefhebberij op Curaçao	66
Kweek van edel papegaaien	68
De braamsluiper	69
Op zoek naar de Jemenastrild	71
Kalender 1983: De kleine klapekster	75
De veelstrepen Lori-Charmosyna multistriata	75
Nederlandse-Zebravinken-Club	77
De voliere van de maand	78
Vogel 83: een impressie	80
Kampioenen NBvV 1983	82
Zebraduifjes, ideale vogelsvoor beginners	84
Korte berichten: Van de keurmeester	86
Vraag en aanbod	87
Onkruiden	93
Korte berichten, NBvV.-Boekenservice, C.O.M. Kampioenen	95

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
H. Dijks, Wolro	58
Kemo Alkmaar,	60
Fauna Metaalwaren	62
CéDé Vogelvoeders b.v.	70
Freu lite	74
Fauna Metaalwaren	79
Bogena	86
Kasper Faunafood, 404	88
Animali, W Roupe van der Voort,	
NBvV Service, van Wijngaarden, Van Gelder	89
Fauna Metaalwaren b.v.	90
Sabri Pet Supplies	91
V.V.R. Vogelvoederfabriek, van Keulen	92
CéDé	93
Blankenstijn's Pet Farm b.v.,	
Onri Mondo, De Vogelspecialist,	
kleine advertenties	94
Witte molen	96

Foto voorplaat: Blauwvoorhoofd amazone

Foto: Toni Angermaier

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59, 3100 AB Schiedam - Telefoon (010) 62 29 22.

Tekst: Cees van Berkel
Foto's: Toni Angermaier, Horst Müller en Vogelpark Walsrode.

Een verschijning in variaties

De blauwvoorhoofdamazone, *Amazona aestiva aestiva*, heeft als belangrijkste kenmerk een donkerkleurige snavel en een donkergrijze washuid rond de ogen. Over hun verdere uiterlijke verschijningsvorm kan gezegd worden dat ze overwegend groen zijn en blauwe voorhoofdsbevedering vertonen. Maar treedt verder niet in details want er is een enorme variatie tussen de individuele vogels in voornamelijk blauwe en gele veervelden op de kopstreek. Het beste bewijs hiervan is de fotocollage op de pagina hiernaast, van veel geel tot veel blauw.

Overigens, bij erg veel Zuid Amerikaanse parkietsoorten komen dergelijke individuele verschillen in verschijningsvorm voor.

Deze verschillen hebben echter niets te maken met geslachtskenmerken,

alhoewel soms wordt beweerd dat de wijfjes van de blauwvoorhoofdamazone geen geel op de vleugelboog vertonen, minder intensief blauw op de kop zijn en ook wat kleiner zijn dan de mannetjes. Zekerheid is er geenszins, dat is alleen te verkrijgen door een endoscopisch geslachtsonderzoek. De ervaringen van de expert op dit gebied, Drs. G.Th.F. Kaal uit Amersfoort, zijn bijzonder gunstig. Amazonepapegaaien lenen zich bij uitstek voor zo'n onderzoek; de lichte en kortdurende narcose vormt bij gezonde vogels geen enkel probleem.

Amazona aestiva komt voor in een groot verspreidingsgebied, van Piauí en Pernambuco in Oost Brazilië over de zuidoostelijke Mato-Grosso tot Rio Grande in het zuiden, waar ze leven

in de wouden en ook regelmatig worden gesignaleerd in cultuurgebieden nabij de maisvelden. Hun hoofdvoedsel bestaat uit zaden van o.a. palmsoorten. De broedtijd valt daar tussen oktober en maart.

In Europa zijn blauwvoorhoofdamazonen al sinds jaar en dag bekend als kooivogel, maar ook in hun land van herkomst en de nabuurlanden worden deze vogels enorm veel als huisdier gehouden. De grote foto toont u een tam exemplaar welke in Salta in Argentinië is gefotografeerd.

Je kunt over het op deze wijze houden van vogels van mening verschillen. Persoonlijk ben ik nog steeds geneigd om te zeggen dat er op z'n minst dan een koppel gehouden moet worden op een zodanige wijze dat er

ook ooit kweekresultaten mee kunnen worden behaald. Nu is kweken met dergelijke vogels wellicht makkelijker gezegd dan gedaan, althans het kan

soms verschrikkelijk lang duren eer een koppel tot voortplanting overgaat. Is het echter zover, dan doet zich meestal geen enkele moeilijkheid

meer voor. Het is dus zuiver een kwestie van geduld en dan rijst de vraag hoeveel dat aanwezig is. Het is toch wel verheugend te kunnen con-

stateren dat er steeds meer eigen kweek amazonepapegaaien komen. In dit blad hebben we daarover al enkele malen kunnen publiceren. Vandaar dat we best blij zijn dit artikel af te sluiten met het relaas van de heer Schmitt uit West Duitsland die recentelijk ook met goed resultaat blauwvoorhoofdamazonen heeft gekweekt. We laten hem aan het woord en verzoeken u toch om vooral zijn eerste zin goed in u op te nemen. **Zeven jaar**, geduld is toch een schone zaak.

Zeven jaar geleden kreeg ik 2 blauwvoorhoofdamazonen. De man had een oogverwonding die ook niet meer naar tevredenheid genas. De papegaaien werden afzonderlijk in kooien in de woning gehouden.

De man werd al snel tam, ik kon hem op mijn schouder mee in de tuin nemen, spreken leerde hij weliswaar niet.

Het vrouwtje daarentegen werd juist niet tam, maar leerde zeer snel spreken. Dat het een paartje was, wist ik met zekerheid pas veel later.

Bij de verbouwing van mijn huis bouwde ik gelijk een voliëre voor de papegaaien. De binnenkooi, die zich in de garage bevond, werd in augustus 1979 klaargemaakt, de vrije vlucht bouwde ik wegens tijdgebrek veel later.

De amazonen werden gelijk in de binnenkooi gezet.

Maten: lengte 2.50 m, breedte 1.70 m en hoogte 2.40 m. De broedkast (uitgehakte boomstam) die gelijk in de binnenkooi geplaatst werd, had een hoogte van 1.20 m, en een diameter van 0.80 m. Het invlieggat een diameter van 12 cm.

Zij voelden zich schijnbaar best ook wanneer het in de winter vroom en de temperatuur in de binnenruimte evenzo onder het vriespunt daalde.

Het mannetje bevond zich steeds vaker in de broedkast waarin ik een 20 cm dikke laag vochtige turf had aangebracht.

In april ging ook het vrouwtje in de kast maar steeds voor slechts korte tijd. In de middag van 1 juni 1980, toen ik van het werk naar huis kwam, miste ik het vrouwtje, ze kwam niet zoals altijd naar de deur wanneer ze stemmen hoorde.

Ik betrad de binnenkooi en keek in de broedkast; zijdelings bevond zich daarin een controledeur. Het vrouwtje vluchtte toen de nestholte uit.

Het eerste ei bleek te zijn gelegd.

Het werd van de eerste dag af bebroed. Zij verliet tweemaal per dag

de broedkast, 's morgens tegen 6 uur en 's avonds tegen 17 uur.

Op 4 juni voerde de man het vrouwtje in het nest en op deze dag verliet zij slechts éénmaal de broedkast, 's avonds tegen 20.00 uur.

Bij nestcontrole stelde ik vast dat het tweede ei gelegd was, echter op 6 juni kon ik voor de eerste maal een paring waarnemen.

Op 7 juni werd het derde en op 9 juni het vierde ei gelegd.

Nestcontroles werden van toen af niet meer gehouden.

Op de ochtend van 29 juni hoorde ik het eerste bedelgeluid en op 30 juni vernam ik duidelijk het bedelen van 2 jongen.

Op 5 juli maakte ik een nestcontrole toen de oudervogels bij de voeder Tafel waren en bemerkte tot mijn vreugde dat er vier jongen in het nest lagen, met bijna overvolle kroppen.

De jongen waren vaal rose en helemaal licht met wit donshaar bedekt, de snavels waren eveneens licht van kleur.

Gewichtscontrole werd niet doorgevoerd, om de oudervogels niet onnodig te verontrusten.

Op 9 juli begonnen de snavels van de twee grotere jongen al donkerder te kleuren. Op 19 juli kreeg ik de bestelde ringen maar helaas kon ik alleen de twee jongeren ringen. Bij de twee anderen, ondanks groene zeep, was het al te laat. Het was overigens mijn

eigen schuld, ik had eerder moeten bestellen.

Op 9 augustus bemerkte ik voor het eerst een jong in het invlieggat.

Het voeren werd voor 70% door de man gedaan.

Op 20 augustus zat het eerste jong op de stok, het was vol bevederd en had het uiterlijk van de ouders, alleen de snavel was nog gevlekt.

Op 2 september waren alle jongen uitgevlogen.

Ze staan hun ouders aan lichaamsgrrote en kleur niks na.

Een van de jongen vermoedelijk, een man, de lichaamsgrroote en de kopvorm zijn er na, is wat kleur betreft mooier dan de anderen.

De helft van de kop is geelachtig tot omlaag bij de borstinzet en hij had een roodachtige vlek op de keel, de snavel is zwart. Nog een opmerking over het voer gedurende de broedtijd. Als hoofdvoedsel werd het normaal verkrijgbare papegaaienvoer verstrekt.

Daarbij kregen ze in zeer grote hoeveelheden lijsterbessen, ongeveer 3-4 kg. per dag. Daardoor moest echter iedere dag de voederplank en de bodem van heel de voliëre grondig schoongemaakt worden omdat bij warmte de schillen van de lijsterbessen snel gisten.

Verder werd er dagelijks: banaan, appel, peer en kippenopfokvoer, aangemaakt met vitakalk wat ook erg graag gegeten werd, aan ze verstrekt.

EEN TRIESTE ERVARING

De bondskampioen werd ondanks alle mogelijke successen overschaduwd door het feit dat 120 leden daaraan buiten hun schuld niet konden deelnemen. Tijdig verzonden ze hun inschrijving doch deze bereikten niet de juiste bestemming. Ze werden namelijk op het postkantoor in Bergen op Zoom onderschept door een PTT-beambte die helaas niet de verleiding kon weerstaan en er op uit was om al het contant bijgesloten geld dat hij in de enveloppen aantrof zich wederrechtelijk toe te eigenen. Maar, ook zij die de inschrijving lieten vergezellen van een cheque of giro overschrijvingskaart, het overgrote deel trouwens, werd hiervan de dupe. Inschrijfformulieren, cheques etc., behalve het geld, zijn direct door bedoelde beambte vernietigd. Onwetend over hetgeen zich op het postkantoor had afgespeeld, werden op het bondsbureau de wel ontvangen inschrijvingen administratief verwerkt en konden enkele dagen later het entreebewijs en de inbreng-c.q. afhaalkaartjes naar de meer dan 1150 inzenders worden opgestuurd. Enkele dagen nadien ontvingen we de eerste telefoontjes van leden die wél hadden ingeschreven maar nog niets hadden

ontvangen. Met de dag liep het aantal op tot, zoals reeds gesteld, 120 gedupeerde leden die naar redelijke schatting met elkaar zo'n 800 tot 1000 vogels, alleen al in de wedstrijdklasse, zouden hebben ingezonden.

Kan men op een tentoonstelling van meer dan 6550 vogels al sowieso moeilijk op een verantwoorde wijze een x-aantal niet vooraf ingeschreven dus onbekende vogels inpassen, met een dergelijk groot aantal valt niet meer te improviseren. Dit zou volkomen onverantwoord zijn geweest en zou ook ten koste zijn gegaan van het gehele gebeuren. Men is er namelijk niet alleen met het in ontvangst nemen van die vogels, ze moeten dan ook onder gelijke omstandigheden als de reeds ingeschreven en aanwezige vogels van dezelfde soort of kleurslag worden opgesteld, gekeurd en administratief verwerkt. Dat was niet op een verantwoorde manier te doen. Geloof u ons, zo'n beslissing is verre van eenvoudig, het was ontzettend jammer dat door een dergelijke manipulatie een aantal leden niet kon deelnemen aan zo'n belangrijk evenement, maar echt, er was geen andere mogelijkheid.

Alle gedupeerde leden hebben we

nog eens schriftelijk benaderd en de brief vergezeld doen gaan van een kalender, herinneringsmedaille en gratis entreebewijs. Het moet gezegd, het overgrote deel had alle begrip voor het genomen besluit en zeer velen hebben dat zowel mondeling als schriftelijk laten blijken. Wij zijn ze daar oprecht dankbaar voor.

Ook gaat onze dank uit naar de staf van het postkantoor Bergen op Zoom en de postale recherche met wie we goed hebben mogen samenwerken om klaarheid te brengen in deze onverkwikkelijke zaak. Bovendien heeft de PTT óók aan alle betrokkenen een schrijven gericht waarin zij haar verontschuldiging aanbiedt, hetgeen als sympathiek is ervaren.

Wat nu te doen in de toekomst. Wel, er is eigenlijk maar één antwoord, als ieder zich houdt aan de postale voorschriften en geen contant geld meer verstuurt zonder die zending te doen aantekenen, kan er eigenlijk weinig gebeuren. Laat ons geen paniek zaaien en gewoon doorgaan. We kunnen ons nauwelijks voorstellen dat ons een dergelijke ramp nog eens overkomt, het is trouwens niet te hopen ook.

OORKONDEN BIJZONDERE KWEEK

Tijdens VOGEL'83 is er weer een groot aantal NBvV-Oorkonden ter bevestiging van een behaald zeldzaam kweekresultaat toegekend. Een bijzonder verheugende zaak waar we met elkaar bovendien trots op kunnen zijn. De officiële bijgewerkte lijst zal in het julinumnummer worden gepubliceerd, thans vermelden we alleen de naam van inzender en vogels zoals die aanwezig zijn geweest op Vogel'83.

Vuurvleugelparkiet, C.A. Hagenaars, Goes en A. van Hoogen, 's-Gravenpolder; **Zwartkaplorie**, W. de Leeuw, Gorinchem; **Groenwangamazone**, G.Th.F. Kaal, Amersfoort; **Jobie Salvadorlorie**, Th. v.d. Heuvel, Heeswijk; **Hahn's ara**, **Pyrrhura amazonum**, Witbuik caique en **Aratinga pertinax**, mev. Spenkelink van Schaik, Soesterberg; **Goud-**

voorhoofdaratinga, F.A.J. Lensen, Nw. Ginneken; **Veelstrepen lorie**, W.F.P. Roes, Vessem; **Bamboe papegaaiamadine**, W.H. Keijzer, Utrecht; **Perupaapje**, P.J. Nicolaas, Den Haag; **Witbuik bronzemannetje**, H. Reijs en A. Kok, Westervoort en F. Panjer, Veghel; **Zilverkeeltangara**, G. Martens, Gastel; **Braziliaanse blauwe bisschop**, A. v.d. Biggelaar, Gerwen; **Zwartborst cubavink**, B. en M.J.H. Oosthof, Wijhe, H. v.d. Blom, Barneveld; C.O. Zander, Schoorl en Joh. v.d. Berg, Rijssen; **Oranjewever**, 4n **Tahawever**, Beek en Donk; **Mongoolse woestijnvink**, A.F. Comen, Chaam; **Zwartmaskeramarant**, Fr. van Boxel, Bladel; **Bandstaartvink**, J. Wiersma, Berg en Dal; **Kraagpaapje**, E.S. Mulder, Harlingen; **Patrijsstrilde**, J. Neutkens, Knegsel; **Parel bronzemannetje** en **Dwergrietvink**,

C.O. Zander, Schoorl; **Witschedelnon**, F. Panjer, Veghel; C.O. Zander, Schoorl en F.J. ter Horst, Haaksbergen; **Witbuik zonastrilde**, C.O. Zander, Schoorl; **Ruppel's cini**, en **Grijskopastrilde**, J.B. Wignmore, Bladel; **Wijnkleurige duif**, F.G. Rönitz, Enschede; **Rode birmatoriel**, E. van Wijk, Veenendam; **Banboekwartel**, D.J. v.d. Molen, Dalfsen; **Blauwgrijze roodstaartpapegaaï** en **Ceelbuik buulbuul**, G. de Bie, Boekel. De heren De Bie en Panjer hebben hun vogels niet geëxposeerd omdat zij ook behoorden tot de gedupeerden. Zij hebben hun vogels tijdens Vogel'83 wel ter plaatse aan de commissie getoond. Aan allen onze hartelijke en welgemeende gelukwensen met het unieke resultaat.

DE NBvV DICHTERBIJ II

De algemene vergadering

Over de algemene vergadering zegt art. 15 van de statuten onder meer:

de AV wordt in de maand mei bij voorkeur in Utrecht gehouden; de AV wordt bijeengeroepen door het dagelijks bestuur; van ieder distrikt kunnen ten hoogste twee afgevaardigden naar de AV gezonden worden; alle afdelingen ontvangen over de te houden AV schriftelijk mededeling.

In het huishoudelijk reglement wordt in de artn. 17 en 18 aangegeven wat in zo'n AV behandeld MOET worden en hoe afdelingsvoorstellen ingediend horen te worden.

Indien u de structuuranalyse zorgvuldig heeft gelezen, weet u nu al hoeveel personen de AV mogen bijwonen met recht van spreken, voor het geval u dat nog niet duidelijk is, volgt hier de te maken optelsom: 17 bondsbestuursleden + 24 distriktsafgevaardigden = 41 personen.

De voorzitters TC, het Hoofd Bondsbestuur en de ereleden hebben het recht om zich desgevraagd in de discussie(s) te mengen. Een voltallige AV omvat derhalve 'slechts' 50 personen.

Voordelen:

de inperking van het spreekrecht op de AV biedt het voordeel dat discussies aanzienlijk beperkter zijn en vooral veel minder vaak uit de hand lopen; over het algemeen weten de aanwezigen vrij exact waar het over gaat, de aan de orde zijnde onder-

werpen worden daardoor zelden uit hun context gerukt.

Nadelen:

de inperking van het spreekrecht heeft het onmiskenbare nadeel dat inperking alleen verdedigbaar is wanneer de respectievelijke afgevaardig-

den hun huiswerk naar behoren gemaakt hebben; indien dit niet het geval is of wanneer de afgevaardigde een eigen opvatting 'inbouwt' in de discussie schiet de inperking haar doel voorbij.

Onder structuuranalyses is gesteld dat met name het middenkader een grote rol speelt in het communicatiemechanisme, door de AV-procedure op de voet te volgen worden twee zaken scherp belicht. Ten eerste de belangrijke rol van het middenkader; ten tweede de getrapte structuur.

stap 1:

het afdelingsbestuur ontvangt de beschrijvingsbrief AV, daarin zijn onder meer opgenomen het jaarverslag, het financieel verslag, de agenda voor de AV, de ingediende bondsbestuursvoorstellen en de ingediende afdelingsvoorstellen. Na bespreking van de beschrijvingsbrief gaat 1 afgevaardigde van de afdeling naar de distriktsvergadering, hij/zij is in het bezit van een afgeronde stemopdracht.

stap 2:

op de distriktsvergadering wordt de beschrijvingsbrief opnieuw behandeld, iedere afgevaardigde krijgt de gelegenheid het standpunt van de afdeling te vertolken. Vervolgens wordt over de ingediende voorstellen gestemd, iedere afgevaardigde brengt zoveel stemmen uit als de afdeling bondsleden telt. De telling van de uitgebrachte stemmen levert een eindbeeld op, het kan zijn dat de meerderheid voorgestemd heeft, het kan zijn dat een meerderheid tégengestemd heeft, het kan ook zijn dat de afgevaardigden over een bepaald onderwerp geen mening hebben of er niet over wensen te stemmen, in dat geval wordt blanco gestemd.

stap 3:

de afgevaardigden van het distrikt gaan naar de AV, naast de beschrijvingsbrief zijn zij in het bezit van de te vertolken meningen en een stemopdracht. Deze stemopdracht is gebaseerd op het meerderheidsstandpunt van de gehouden distriktsvergadering, hetgeen betekent dat de afgevaardigden voor-tegen of blanco kunnen stemmen. Op deze manier wordt in de AV altijd een meerderheidsstandpunt verkregen, de kans dat de stemmen over een bepaald onder-

werp zouden staken, is puur hypothetisch.

De koers van de NBvV wordt dus bepaald door de meerderheid van de leden, uitgaande van een oeroud democratisch principe: de meerderheid beslist. Toch blijkt soms dat het op zichzelf juiste systeem niet goed werkt.

stap 1:

het merkwaardige feit doet zich nl. voor dat de beschrijvingsbrief AV in sommige afdelingen geheel niet of nauwelijks behandeld wordt met de leden: de voor deze gang van zaken verantwoordelijken dragen de volgende argumenten aan ter verdediging: het interesseert ze niet en/of ze hebben daar toch geen kaas van gegeten. In het midden latend of de verdediging wel of niet op de waarheid berust, blijft levensgroot het probleem bestaan dat dan op de distriktvergadering niet de mening van de afdeling geuit wordt, bestuursleden die carte-blanche hebben gekregen van 'hun' club kunnen het bestuursstandpunt als afdelingsstandpunt naar voren brengen of brengen zijv/haar per-

soonlijke mening als afdelingsstandpunt in de discussie en/of stemgedrag:

stap 2:

op de distriktvergadering wordt de mening van de aanwezigen naar voren gebracht, de uitslag van de stemming wordt door de aanwezigen bepaald.

stap 3:

op de AV geldt de stem van de distriktafgevaardigde voor het GEHELE ledenbestand van dat distrikt, wanneer de afgevaardigde ingevolge zijv/haar stemopdracht bijvoorbeeld 'TEGEN' stemt, houdt dat in dat dan geacht wordt dat ALLE leden in dat distrikt tegen stemmen. DUS: inclusief de stemmen die op de distriktvergadering NIET uitgebracht zijn omdat de afdelingsvertegenwoordiger afwezig was.

U geeft blijk van een kapitale denkfout wanneer u na het lezen van dit artikel meent dat de organisatie, de NBvV dus, duidelijk in gebreke blijft, het is nadrukkelijk het individuele lid dat...! De volgende maand zal de positie van de leden aan de orde gebracht worden, u heeft een volle

maand de tijd om deze en de vorige aflevering nog eens te herlezen. DOEN!

Kanariezaad

Kanariezaad is de benaming voor bepaald vogelvoedsel. De één verstaat daar een zekere zaadsoort onder, de ander bedoelt er een mengsel van zaden mee. Een zaadmengsel dat bestemd is voor kanaries. Gelukkig wordt het enkelvoudige kanariezaad steeds meer 'witzaad' genoemd. Niet omdat het echt wit zaad is, maar het sluit wel verwarring uit. Ik heb ook wel de benaming 'spitszaad' gehoord. Waarom kanariezaad, witzaad of spitszaad? Ik denk dat deze benamingen verklaard kunnen worden door feiten uit de historie. Kanaries waren vroeger de vogels die het meest werden gehouden. Importen van exotische vogels belandden bij dierenparken en een beperkt aantal welgestelde vogelliefhebbers. Kanaries werden zo goedkoop mogelijk gevoerd. Dat houdt in met in 'eigen regionen' geteelde zaden: koolzaad, raapzaad, lijnzaad, hennep, haver en misschien wat maanzaad en mogelijk onkruidzaden als nevenprodukt afkomstig van de graanhandel. Het hoofdvoedsel voor kanaries bestond uit voornamelijk donker gekleurde zaden. Nadien kwamen 'import-zaden' voor vogelvoedsel ter beschikking. Daarbij was onder andere een langwerpig wit zaadje, spits van vorm en het werd door kanaries graag gegeten. Benamingen? Spitszaad, kanariezaad en witzaad! De Duitsers spreken nog van 'Spitzsamen' en de Engelsen hebben het nog over 'canary-seeds'.

Vermeldenswaard is het dat een aantal jaren terug vooral Marokkaans witzaad werd aangeboden. Deze toevoeging laat men nu meestal weg omdat Marokko niet meer de voornaamste leverancier is. Argentinië, Brazilië en Canada hebben deze functie overgenomen.

Tot slot: de bruine zaadjes die men vaak in witzaad ziet, zijn zaadjes die tijdens het schonen en bewerken van het zaad hun schilletjes hebben verloren.

VOOR HET KOMENDE KWEKSEIZOEN!

Schouwlamp: U kunt nu snel en veilig onbevuchte eieren opsporen.

- Geen stroomdraden of geloop met eieren.
- Perfekt gerichte belichting door lenslamp.
- Eventueel prima te gebruiken om gelijken nesten te maken.
- Metalenhuis, bekleed met kunststof.
- Schouwlamp + Batterijen en FRANCO THUIS f. 17,50 door storting op Postgiro 30.88.465 of geldige betaalkaarten.

Elektronische Broedthermostaat:

- Zonder installatie direkt op het stopcontact, de thermostaat hangt dus buiten de broedmachine u kunt heel gemakkelijk de temperatuur regelen (zie foto).
- Temperatuurbereik 18-43graden.
- Zeer nauwkeurig tot op 0,2 graad.
- Behalve voor de broedmachine ook bruikbaar voor allerlei andere doeleinden. b.v. Kunstmoeders, Ziekenkooien, Opfokkooien, Broedkassen, Verwarming, enz.

De Ideale Ziekenkool:

- Regelbare warmte, in twee type's, mooie uitvoering. Ook als bouw pakket of inbouwset.
- Uiterst geschikt voor b.v. legnood, kunstmoeder, drogen van TT-vogels en quarantaine.

Verder leveren wij:

- Elstein infrarood donkerstralers, verwarmingslampen en -elementen.
- Temperatuur, Vochtigheids, Combinatie en Broedmeters.
- Broedthermostaten (met aethercapsule) inbouwsets voor Broedmachines.
- Ruimte thermostaten, Schakelklokken, Volliëverwarmers.
- Uitschuifbare africhtstokjes. Ook losse onderdelen.
- Documentatie door storting van f. 1,50 op Postgiro 30.88.465.

H. DIJKS R. v. Dalemstraat 5a - 5104 AL Dongen
Tel. 01623-13949 (ook 's-avonds)

OOK OP DE VOGELMARKTEN IN MEPEL EN BARNEVELD

**STOF-
EN STANK
VERNIETIGING**

VOORJAARS-AKTIE! OP ALLE WOLRO ELEKTRONISCHE LUCHTREINIGERS 15% KORTING

- Ideaal om de stof en stank uit uw hokken te halen.
- Geweldig voor mensen welke zelf last hebben van ademhalings-moeilijkheden als zij de hokken schoonmaken.
- Type no. 1 geschikt voor 50 m³ van f. 285,- **Nú voor f. 242,25**
- Type No. II geschikt voor 100 m³ van f. 425,- **Nú voor f. 361,25**
- Type No. IV geschikt voor 45 m³ van f. 330,- **Nú voor f. 280,50**
(dit is de moederkast waarop uit te breiden is met maximaal 12 elementen ieder geschikt voor 45 m³ per element).
- Losse elementen inclusief bevestigings snoervan f. 79,- **Nú voor f. 67,15**
- Garantie: 5 jaar. Bestel nu of vraag onze gratis brochure aan en lees alles over gezonde lucht.

Stuur ons een schets of tekening van uw hok en wij maken u kosteloos een offerte voor uw ruimte.

WOLRO-Luchtreiniging

SMERENBURG 47
2931 RB KRIMPEN A/D LEK
TEL. (01807) 1 89 12
(iedere avond tot 22.00 uur
en op zaterdag tot 17.00 uur).
Levering in Nederland en België.

AKTIECOUPON - 15%

Knip uit en in gesloten envelop versturen.

Naam _____

Adres _____

Plaats + postcode _____

wenst te ontvangen: _____ afmetingen:

___ stuks type 1 voor 50 m³ à f. 285,- (14 x 9 x 7 cm)

___ stuks type 2 voor 100 m³ à f. 425,- (16 x 16 x 19 cm)

___ stuks type 4 voor 45 m³ à f. 330,- **15%** incl. 1 element

uitbreidingskast geschikt voor 12 losse elementen op aan te

sluiten à 15 m² per ruimte.

___ stuks losse elementen à f. 79,-

___ stuks gratis uitgebreide brochures.

Vogelgeluiden

De zang van de vogels is er niet voor het mooi of (zoals men vroeger wel dacht) om ons mensen een plezier te doen. Blijkt in direkt verband met de voortplanting te staan en wordt dan ook geregeld door hormonen. Beginnen bij een jonge zangvogelman de geslachtsorganen tot ontwikkeling te komen, dan kan hij ons van tijd tot tijd met wat zachte melodieuze tonen verrassen. Wij kennen natuurlijk allen het zachte gepruttel van de jonge spreeuw *Sturnus vulgaris*. De volwassen vogel die na de herfststui weer begint te zingen, laat iets dergelijks horen.

Uit die vingeroefeningen van de zachte najaarszang blijkt in de lente de krachtige luidere voorjaarszang tot ontwikkeling te komen. Valt ons uiteraard meer op, maar bezit soms minder melodieuze variaties. Daar de man extra luid zingt aan de territoriumgrens, is men gewoon om van **territoriumzang** te spreken en daarmee heeft ieder wel een mannetjesmerel, -winterkoning of -roodborstje bezig gezien (gehoord liever gezegd). Men wil aangeven dat de nestplaats en het omliggende gebied van de zanger is en dat iedere rivaal die de denkbeeldige grens overschrijdt, tot vijand wordt verklaard. Geen wonder dan ook dat de zang in een gevecht kan uitlopen, maar gelukkig blijkt dit een uitzondering te zijn. Er gaat onmiskenbaar een preventieve werking uit van de zang en de rivaal zal zich bij wijze van spreken wel tweemaal bedenken voordat hij een voet op verboden gebied zal plaatsen. Hij voelt zich nu eenmaal niet safe op andermans terrein en bij een gevecht zal hij dit als een handicap moeten accepteren. Enigszins te vergelijken met een voetbalteam dat een uitwedstrijd speelt. Nu werkt de zang selectief, want vrouwtjes blijken erdoor aangelokt te worden en die worden als regel uitbundig begroet. Ze worden door de man niet alleen getolereerd, maar hij laat hen onomwonden weten dat hun aanwezigheid door hem op prijs wordt gesteld. Voor de relatie tussen zang en de komst van het vrouwtje kan gemakkelijk een bewijs worden gegeven: neemt het zingen van het mannetje af, dan kan het vrouwtje soms weer zonder meer verdwijnen. De man bindt het vrouwtje dus door zijn zang.

Overigens zijn er nog andere soorten vogelgeluiden. Dragen een sociaal ka-

rakter of staan bij de communicatie in dienst en daarom spreekt men wel van **roepgeluiden**. Worden al naar gelang de aard van de informatie als **dreiggeluiden**, **alarmroep**, **bedelgeluiden**, **contactroep** en **lokroep** onderscheiden. Hiervan zijn alarmgeluiden als direkte waarschuwing bedoeld; men wil de ander attenderen op een gemeenschappelijk gevaar. Die ander behoeft niet altijd een soortgenoot te zijn. Zo weten ook andere bodieren het hese gekras van de vlaamse gaai *Garrulus glandarius* te interpreteren en maken ze van het gegeven alarm een dankbaar gebruik. Voor andere vogelsoorten blijkt de alarmroep van de spreeuw een dergelijke betekenis te hebben. Bij kleine zangvogelsoorten is de alarmroep langgerekt en kan men deze in de dichte bosvegetatie moeilijk lokaliseren. Een bijzonder praktisch voordeel uiteraard, want op die manier kan de waarschuwer de ander van dienst zijn zonder zichzelf al te zeer bloot te geven. Ook hier een duidelijke informatie buiten de soort. Vink *Fringilla coelebs*, pimpelmees *Parus caeruleus*, koolmees *Parus major*, rietgors *Emberiza schoeniclus* en merel *Turdus merula* blijken elkaars taal te spreken, daar hun alarmgeluiden voor een groot deel hetzelfde zijn en op die manier kunnen ze elkaar over de gemeenschappelijke vijand informeren.

In tegenstelling tot de alarmroep blijken **lokroepen** gewoonlijk van soort tot soort verschillend te zijn. Geen wonder uiteraard, want voor de goede gang van zaken bij balts en paring dient slechts een vrouwtje van dezelfde soort te reageren. Vergelijk het felle pink van de vink met de melodieuze fluittoon van de goudvink *Pyrrhula pyrrhula* en je begrijpt dat het als regel niet zo gemakkelijk tot

kruising van die beide soorten zal komen. Niet alleen door het verenkleed, maar ook door het geluid wordt een zogenaamde **voortplantingsbarrière** gevormd. De dieren blijken een verschillende taal te spreken.

De lokroep bestaat gewoonlijk uit één of een paar sterk-benadrukte tonen. In dit opzicht moet de roep van de goudvink als een uitzondering worden beschouwd. Vermoedelijk zijn korte lokgeluiden bijzonder geschikt om de berichtgever in de dichte vegetatie te kunnen lokaliseren.

Al met al veel variatie bij die vogelgeluiden, maar in de opbouw daarvan toch een algemene, met de functie samenhangende lijn, zoals wij die ook bij de kleuren van het verenkleed kunnen ontdekken. Niet voor het mooi bijgevolg, maar functioneel en doelmatig.

De betekenis van de roepgeluiden behoeft als regel niet te worden geleerd. Geïsoleerd grootgebracht in geluidsdichte kooien, blijkt de vogel vanaf een bepaalde leeftijd deze geluiden te kunnen produceren en hij doet dit op de voor de soort juiste manier en in de juiste omstandigheden. Ook wordt doelmatig op die geluiden gereageerd. Daarmee kunnen wij tot een erfelijke basis voor de vogelgeluiden concluderen.

De vogelzang wordt uit verschillende thema's of noten opgebouwd en de variatie hiervan is zeer groot. Zo heeft een bepaalde zanglijster *Turdus philomelos* het tot 193 verschillende strofen gebracht, kort en goed een muzikale virtuoos. Op dit gebied blijken er sterke individuele verschillen te bestaan. Ook nachtegalen *Luscinia megarhynchos*, roodborstjes *Erithacus rubecula* en merels hebben verschillende strofen. De basiselementen van de zang mogen dan erfelijk zijn, maar verschillende strofen kunnen worden aangeleerd. Evenals dit in onze menselijke taal het geval is, kunnen de componenten op verschillende manieren worden gecombineerd. De feitelijke betekenis van de zang blijkt steeds dezelfde te zijn. De man wil ermee zeggen dat hij een territorium bezit en tot paring bereid is.

De vogelzang kan men nog het best met onze muziek vergelijken. Wordt gekenmerkt door verschillende componenten, waarvan ritme, melodie, toonsoort, tempo, vorm en de op samengestelde klanken berustende harmonie worden onderscheiden. Bij vogels blijkt alleen de laatste te ontbreken.

Zoals bekend kan men aan de zang verschillende soorten herkennen. Individuele zangers (wij hebben de kampioen-zanglijster al genoemd) zijn op die manier ook te onderscheiden. Spotvogel *Hippolais icterina* en spreeuw hebben zo goed als alle elementen aan de zang van andere soorten ontleend, zodat wij hier van een **leerproces** moeten spreken. De tijtjaf *Phylloscopus collybita* heeft daarentegen een starre zang, die erfelijk vastgelegd moet zijn. Gewoonlijk moet de zang als een tussenvorm worden beschouwd, waarin aangeboren en aangeleerde elementen zijn te onderscheiden. Als voorbeelden kunnen hier het roodborstje en de vink worden genoemd.

Jong geleerd, oud gedaan schijnt niet alleen in onze mensenwereld, maar ook in die van de vogels te heersen. Leren de vogels door nabootsing de zang, dan gebeurt dit al in het nest. Op een tijdstip dus voordat ze zelf hun eerste najaarszang laten horen. Daar nestjongen vooral vrijwel uitsluitend de zang van hun eigen vader kunnen horen, kan in dit opzicht een familietraditie ontstaan.

Naast zang en roep kan men bij vogelgeluiden een **geruis** onderscheiden. Het trommelgeluid van spechten *Picidae* behoort hiertoe en het ont-

staat door het krachtig roffelen met de snavel op een dode tak. Ook het blaten van de watersnip *Capella gallinago*, dat tijdens de baltsvlucht door het trillen van de buitenste staartveren ontstaat. Bij het klepperen van de ooevaar *Ciconia ciconia* wordt de ondersnavel tegen de bovensnavel geslagen.

Zang en roep zijn stemgeluiden die bij vogels door de zogenaamde **syrix** worden geproduceerd. Acht gepaarde spieren zorgen bij zangvogels ervoor dat de syrix kan functioneren. Momenteel kunnen vogelgeluiden met behulp van registratie-instrumenten (geluidsspectrografen vooral) worden vastgelegd. Met behulp hiervan kunnen nagaan, dat zowel bij mensengeluiden als die van vogels onhoorbare tonen geen rol van betekenis spelen. Bij een groot aantal vogelgeluiden kunnen wel ultrasone boventonen worden onderscheiden, maar die blijken voor de vogels niet meer betekenis te hebben dan dit bij de ultrasone geluiden van orkestmuziek het geval is. Wij kennen die bijvoorbeeld van de triangel.

Door vogels worden dezelfde tonen waargenomen als door ons mensen en eveneens met ongeveer dezelfde gevoeligheid. Zo blijken de gehoordrempels van goudvink en mens on-

geveer dezelfde te zijn. Evenals door ons mensen kunnen toonhoogten worden onderscheiden. Het vogeloor blijkt superieur aan het onze te zijn wat het uit elkaar houden van zeer snel opeenvolgende tonen betreft. Als gevolg daarvan wordt door een geluidsspectrogram een betere beschrijving van vogelgeluiden gegeven dan volgens andere methoden mogelijk kan zijn. De snelste toonwisselingen kunnen immers op die manier worden weergegeven. Vroeger moest men dit met notenschrift en beschrijving (zie Jac. P. Thijsse **Vogelzang** bijvoorbeeld) doen. Geen wonder dan ook dat verschillende onderzoekers tot verschillende resultaten konden komen. Klanknabootsende vogelnamen (koekoek, kievit, oehoe, tijtjaf, fitis en wulp bijvoorbeeld) laten ons zien dat de mens zich ook vroeger in vogelgeluiden heeft geïnteresseerd. Volmaakte klanknabootsing is natuurlijk niet te geven. Alle eigenschappen van het geluid worden door onze oren niet waargenomen en bovendien is onze stem niet geschikt om tot een exakte reproductie daarvan te komen. Evenals alles blijft het echt mensenwerk. Helemaal niet erg, indien wij ons dit altijd maar goed realiseren.

EEN UITVINDING DIE U VEEL TIJD EN GELD KAN BESPAREN.

De KAF-O-MATIC® is een unieke uitvinding. In minder dan 30 seconden kunt u met dat apparaat het kaf van het zaad scheiden.

Het systeem is eenvoudig: In de trechter boven het apparaat deponeert u het zaad inclusief het kaf. De motor die u reeds hebt aangezet, blaast het kaf, dat veel lichter is dan het zaad, in het bakje A. Het zwaardere zaad valt in bakje B. Uiterst gemakkelijk schuift u de bakjes uit de KAF-O-MATIC®. Met het schuifje aan de bovenzijde, kunt u zelf de stand instellen.

Op deze manier wint u maar liefst 95% van het zaad terug. De KAF-O-MATIC® kan op het lichtnet worden aangesloten. (220 Volt). Adviesprijs f 179,50 (incl. BTW).

Voor verkoop en informatie:

KEMO-ALKMAAR

Verdronkenoord 48, 1811 BG Alkmaar. Telefoon 072-155785.

Het kweken met Europese Wildzang vogels. Domme vragen bestaan niet.

door Wiel Höpener.

In het voorwoord bij mijn dia-lezingen, maak ik de mensen er steeds op attent, dat ze mij altijd mogen onderbreken als er vragen zijn. Dit vind ik zeer belangrijk. Wie niets vraagt, komt ook niets te weten, zegt men wel eens, en dat is ook zo.

Laten we er daarom van uit gaan, dat domme vragen niet bestaan in onze hobby en dat domme vragen zeker niet gesteld kunnen worden door beginners. Soms is men er wel eens verbaasd over, wat er door een debutant gevraagd wordt, maar tegelijkertijd kan men dan konstateren, dat de zich ervaren kweker noemden, daar nooit aan gedacht hebben. Wat nog erger is dat deze deskundigen daar vaak zelfs ook niet het goede antwoord op weten. Kijk daarom nooit minachtend neer op iemand, die uit uw oogpunt gezien, een domme vraag stelt. Iedereen moet immers vanaf het nulpunt beginnen.

Ervaren liefhebbers zullen sommige artikelen die ze lezen, wel eens saai of oude kost vinden. Natuurlijk, want zij weten toch al alles (menen ze). Toch heeft de ervaring ons geleerd, dat diverse artikelen waarbij de grondbeginselen van onze hobby aan de orde komen en waarbij soms (tot ergernis van de deskundigen) in herhaling getreden wordt, dikwijls de waardevolste zijn. Het zijn in eerste instantie immers de beginners die geholpen moeten worden, op de moeilijke weg vol klemmen en voetangels.

Men is nooit volleerd, u niet en ik niet en elke dag opnieuw kunnen we weer iets van elkaar leren. Gelukkig maar, anders zou het al te gauw een saai boel worden. We weten allemaal maar al te goed, dat men in de beginjaren de meeste kennis moet opsteken, wat meestal gepaard gaat met teleurstellingen en financiële offers.

Daarom vind ik het ook altijd ergerlijk als ik ervaren liefhebbers/kwekers hoor spreken over hun zogenaamde kweekegeheimen. Waarom toch, is

men bang voor concurrentie, of gunt men een ander geen kweeksukses? Dit laatste is vaak maar al te waar. Mensen die goede vrienden waren, werden omwille van een beker of een medaille op een tentoonstelling, soms vijanden voor het leven. Dit is een keiharde waarheid en helaas, ik heb dit van nabij meegemaakt. **Geen enkele prijs kan dit waard zijn.** We noemen ons toch zo graag sportvrienden. Vertel een ander daarom wat u weet, of als u ziet dat hij iets verkeerd doet, help hem dan. Geef uw kennis door aan uw collega's opdat ook zij er hun voordeel mee kunnen doen. Doet u dat niet, dan is er op de dag dat u er niet meer bent, (en die dag komt voor ons allemaal) al uw kennis en ervaring voor onze mooie hobby verloren en dat zou erg jammer zijn.

'Steek dit maar eens in je zak' zou ik tegen diegenen willen zeggen die zich na het lezen van deze regels aangeproken voelen.

En wat dacht u van deze:

'Met schade en teleurstellingen wijs worden, heeft geen zin en is ook niet nodig, als we kunnen profiteren van wat een ander al uitgezocht heeft en

met aanneembare gegevens kan staven'.

Zo, dat weten we dan ook al weer.

Is het maar een droom?

Mijn ideaal is om de vogelliefhebbers naast de vogelsoorten die ze al jaren kweken, warm te maken om met de in hun bezit zijnde wildzangvogels te kweken. Dat een en ander niet van een leien dakje gaat, dat moet de beginnende kweker duidelijk gemaakt worden. Naast de stimulans om zelf wildzangvogels te kweken in plaats van ze te kopen of illegaal uit de natuur te halen, geeft dit ook nog de voldoening, het hele gebeuren van nabij te kunnen volgen. En dat is een hele belevenis.

Onlangs sprak ik iemand die bekend staat (en dat ook is) als een geslepen vogelvangster. Tweehonderd vogels per jaar was voor hem normaal, zo pochte hij. Het zal u niet verbazen dat dit bij mij in het verkeerde keelgat schoot, en ik probeerde hem duidelijk te maken dat dit niet juist was en dat zelf kweken met vogels meer voldoening schenkt.

Zijn antwoord was het volgende: 'Waarom zou ik zelf kweken en al die mooie tijd daar aan opofferen, waarom al dat dure zaad kopen en alles wat daar bij hoort. Waarom onkruidzaden gaan zoeken en uiteindelijk krijg ik dan misschien nog geen vogel op stok. Nee hoor, doe jij dat maar, ik vang mijn vogeltjes wel en die ik teveel vang, die verkoop ik en daar houd ik dan nog een mooi zakcentje aan over en toen begon hij breeduit (vettig) te lachen. Ik voelde mij machteloos, maar wat ik toen gedacht heb, dat wil ik liever niet hier neer schrijven.

Ja sportvrienden, zo is het ook nog een keer, helaas, deze mensen zijn er en die breken onze mooie hobby tot de grond toe af. Jammer genoeg is het ook nog zo, dat vaak de beginnende kwekers op deze vangsters zijn aangewezen, om op deze manier aan vogels te komen. En dat is dan weer in het straatje van (vele) mensen van de vogelbescherming, die de vangsters en de kwekers over dezelfde kam scheren.

Ondanks alles geef ik de moed niet op, mede door mijn dia-lezingen welke ik al jaren voor vele vogelverenigingen heb mogen verzorgen en dat nog steeds doe, wil ik bewijzen, dat het **kweken van en met wildzangvogels** de enige juiste manier is om

deze vogelsoorten in stand te houden.

Als dat zou kunnen.

Men zegt wel vaker tegen mij: 'Wiel jij denkt dat alle vogelliefhebbers hetzelfde moeten zijn als jij en dat ze allemaal maar met wildzangvogels moeten kweken'. Nou mensen, **dat is belijst niet zo**, en dat heb ik ook al eerder in dit artikel aangehaald. Maar ik wil wel de vogelliefhebbers/kwekers aanmoedigen, om naast de vogels die ze voor hun hobby kweken, zoals: kanaries, parkieten, tropen of welke vogelsoort ook, met de in hun bezit zijnde wildzangvogels te kweken.

En hier denk ik ook even aan onze winkeliers. Deze mensen houden vooral in ons mooie Limburg (waar ik ook geboren en getogen ben) zangwedstrijden met hun boekvinken, wat helaas nog illegaal moet gebeuren omdat we met een vogelwet zitten opgescheept die zulks niet toestaat. Ik heb zo'n zangwedstrijd wel eens van nabij mogen meemaken (daar ga ik een heel artikel over schrijven) en neemt u van mij aan, deze mensen doen geen kwaad. Hun vogels worden optimaal verzorgd en gekoesterd en elk verschillend lied dat ze zingen heeft een naam, van disterviet tot glaasje bier. Ik kon ze niet uit elkaar

houden. Die vogel die tijdens een geklokte tijd de meeste slagen maakt, die wint. Er wordt op het scherp van het mes gestreden om de eer, en de prijs van de winnaar is meestal een paar gulden of 1 kg wildzangzaad. Ik gun deze mensen hun sport van harte. Maar wat zou het mooi zijn, als elke winkelier één koppeltje vinken zou houden om er mee te kweken. Met een beetje geduld en geluk kan hij zich dan jaarlijks zelf bevoorraden met eigenkweek, geringde vinken. Het is een wensdroom, maar soms worden dromen wel eens werkelijkheid.

Elke wildzangvogel is te kweken, maar men moet zelf overtuigd zijn deze vogels **te kunnen en te willen kweken** en er dan ook alles voor in het werk te stellen. Dit schrijf ik, omdat vele liefhebbers deze vogels wel houden en ze min of meer wel goed verzorgen, maar ze niet of te weinig observeren. Om tot kweekresultaten te komen, is dit een eerste vereiste. Zeker 50% van het kweeksucces is afhankelijk van observatie en de andere helft kunnen we toeschrijven aan de juiste voeding.

Uit de vele kontakten die ik heb met

vogelkwekers, blijkt dat de boekvink hoe langer hoe meer in de belangstelling komt om hiermee te kweken. Dat is zonder meer bemoedigend. Het is ook een prachtige vogel en een geweldige zanger. Zelf heb ik nog geen ervaring met de vinkenkweek. Ik ben nu in het bezit van twee koppels vinken en hoop daar dit jaar mee te kweken. Een koppel zit in de buitenvolière apart en het andere in een binnenkweekvluchtje. Ik weet niet wat het wordt, maar met een beetje geluk, hoop ik toch een paar jonge vinken op stok te krijgen. En lukt het niet dit jaar, oké geen man over boord. Dan begin ik volgend jaar weer opnieuw en krijgen mijn vogels dan weer een nieuwe kans.

Ik wil boekvinken kweken, zowel in de buitenvolière als in een binnenkweekvluchtje. Ik heb geduld, al duurt het enkele jaren. Maar als het lukt, dan zal ik er de nodige dias van maken, die ik dan weer in mijn dialezing zal inpassen. U hoort er nog van.

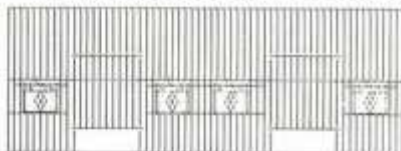
Sportvrienden, ik groet u hartelijk tot de volgende keer.

Wiel

Voor inlichtingen over mijn dialezing tel. 045 254425

Fauna SPECIALITEITEN

- Het Faunakunststof bouwpakket, geschikt voor alle mogelijke doeleinden, zoals broedkooi en vluchtkooi.

- Voorfronten in verschillende standaardmaten en variëteiten, o.a. tentoonstellingsfronten.

- Flessenhouder geheel uit kunststof met glazen 1 literpot. Geschikt voor water en zaad. Elektrisch verwarmd. Dus 3 mogelijkheden in één!!!

Vanaf 18 september t.m. 12 maart zaterdags van 8.30 tot 11.30 uur geopend.

Catalogus en prijslijst op aanvraag. f. 2,50 aan geldige postzegels bijsluiten.

„Onze artikelen zijn verkrijgbaar bij iedere goede speciaalzaak, waar niet, informeer op onze fabriek”.

Fauna metaalwaren b.v.

Hoofdstraat 138a - 5171 DH Kaatsheuvel - Telefoon 04167-7 41 14

Elke kanarie met rode ogen is nog geen ino

door H.K. v.d. Wal

Iedere vogelliefhebber die zich heeft toegelegd op het houden en kweken van kleurkanaries weet, dat het accent bij deze kanaries vooral ligt op de kleur van de bevedering.

Ondanks het feit dat er vele kleurslagen onder fraaie benamingen bekend zijn, moeten we steeds weer terug gaan naar de kleur van de oorspronkelijke 'wilde kanarie'.

In de bevedering van deze vogel zien we slechts drie kleuren, n.l. zwart, bruin en geel.

Naarmate de wilde kanarie steeds meer een cultuurvogel werd, niet meer onder natuurlijke omstandigheden hoefde te overleven, vielen een groot aantal natuurlijke vijanden weg. Dit had tot gevolg, dat een plotselinge verandering van de kleurstoffen in de bevedering door de kwekers werd signaleerd en men alle pogingen in het werk stelde om deze veranderingen in de navolgende generatie terug te krijgen.

Op deze wijze verkregen we naast de groene kleur van de wilde kanarie de kleuren agaath, bruin en isabel.

De eerste verandering in kleur was de bruine kanarie.

Wat bij de groene kanarie zwart was, werd nu donkerbruin. Dit is terug te vinden in de rugbestreping, de vleugelpennen en de flanktekening. Tussen de bestreping bleef het bruin dat we ook al bij de groene kanarie zagen. Hierna ontstond in Leeuwarden omstreeks 1910 in de hokken van dhr. Helder de agaathkanarie.

Deze kleurslag wijkt af van de groene kanarie doordat het bruin tussen de bestreping als het ware is opgebleekt, dus lichter van tint is geworden, terwijl ook het zwart minder zwart lijkt.

Ten opzichte van de groene kanarie had men nu al twee andere kleuren verkregen, die waren ontstaan door de volgende eigenschappen:

- a. Het oorspronkelijke zwart was bruin geworden
- b. Het oorspronkelijke bruin was lichter geworden

Door met deze twee eigenschappen verder te kweken, verkreeg men een nieuwe kleurslag waarin beide eigenschappen werden verenigd n.l. de isabel.

Naast veranderingen in de zwarte en bruine kleurstof in de bevedering, traden er ook andere veranderingen op door gericht kweken, waardoor men er in slaagde vogels te kweken die in 't geheel geen donkere kleurstof in de bevedering meer lieten zien maar alleen nog maar geel als kleur hadden. Op deze wijze ontstonden de vetstofvogels.

We hebben dan ook twee groepen kleurkanaries n.l. de gepigmenteerden; hierin zijn donkere kleurstoffen in de bevedering aanwezig en de vetstofvogels, die geen donkere kleurstoffen in de bevedering laten zien.

Het voert te ver om in dit stukje technisch te omschrijven hoe nu precies de vetstofkleur tot stand komt, maar in het kort komt het hier op neer dat iedere vetstofvogel eigenlijk een gepigmenteerde vogel is maar door het wegvallen van de mogelijkheid donkere kleurstoffen te vormen, zien we deze kleurstoffen niet meer, behalve uiteraard bij de bonte kanaries.

We hebben tot nu toe steeds gesproken over donkere kleurstoffen in de bevedering, maar deze kleurstoffen komen ook voor in de hoordelen en ... het oog.

Een groene kanarie heeft donkerder nagels dan een isabel maar ook een donkerder oogkleur dan een isabel.

Immers in de isabel zijn zo wel de zwarte als de bruine kleur van kleurtint veranderd, n.l. verzwakt.

De hoordelen zijn lichter dan die van een groene kanarie, maar ook het oog is lichter-roodachtig dan de groene. Bij jonge isabellen zult u dan ook in het nest een lichtrode oogkleur aantreffen die naarmate het jong ouder wordt en er dus wat meer kleurstof wordt gevormd toch donkerder van kleur wordt maar nooit helemaal zwart.

Weer terugkomend op het feit dat iedere vetstofvogel eigenlijk een gepigmenteerde vogel is, zal bij een gele kanarie die oorspronkelijk in de isabelserie thuishoort hetzelfde verschijnsel zich voordoen.

Dus in het nest lichtrode ogen en naarmate de vogel ouder wordt, wordt de oogkleur donkerder.

VAN HET DISTRICT

WEST NBR

50 jaar N.B.v.V. District West-Noord-Brabant.

Deze maand is Brabant-West in de gelegenheid het wel en wee de revue te laten passeren. Brabant, het district waar de vogelsport zo'n belangrijke plaats inneemt. Wat daarvan de oorzaak is, is moeilijk te achterhalen. Zijn het misschien de vele bossen, staat de Brabander dicht bij de natuur en bij de vogels, is het het nauwe contact met België, waar de vogelsport ook een grote rol speelt? Ik weet het niet.

Het is nog niet zo lang geleden, dat bij de Brabander aan de achtergevel kooitjes hingen met een sjs, vink of merel, die met hun zang het erf opvrolijkten. Dat zijn tot op heden nog de mensen in Brabant waarvan het hart openstaat voor de wildzang. Geen districtsvergadering in Brabant of er wordt over de wildzang (nu Europese vogels) een stevige boom opgezet. Velen vechten ervoor om op een verantwoorde en sportieve wijze het contact met de vogels die in hun bossen leven niet te verliezen.

Eén die daar altijd voor geknokt heeft, wil ik wel noemen. Voor velen is het geen onbekende: de voorzitter van afd. De Vink uit Tilburg, de heer C. Bekkers. De hoop leeft in Brabant, dat er eens een bevredigende regeling komt voor de wildzang en dat de heer Bekkers daar nog veel plezier aan mag beleven.

Veel liefhebbers in Brabant hebben al het mogelijke gedaan om de vogelsport, in al zijn vormen, voor anderen een pracht hobby en ontspanning te laten zijn.

Brabant is altijd het grootste district geweest en velen hebben eraan meegewerkt, het district en de Bond te maken tot wat ze nu zijn. Enkelen wil ik wel noemen. Nemen we Jan Vos uit Grave; jarenlang bondsbestuurder, nu al jaren voorzitter van Brabant-Oost. Van hem kwam het militaire kampioenschap. Al 25 jaar is hij actief bezig.

Kees Bekkers

Brabant is ook rijk aan keurmeesters, velen al langer dan 25 jaar. Martien van den Hout, keurmeester uit Oirschot, ook eens districtsvoorzitter. Districtsbestuurder Van Unen uit Den Bosch, die de districtsflag ontwierp en schilderde, later ook de bondsvlag. Hij was een groot artiest en een fijn bestuurslid om mee samen te werken. Helaas moeten we hem missen, zoals zoveel. Jaren heb ik met het bestuur en de afdelingen van Oost samengewerkt en met plezier. Brabant werd te groot en is opgesplitst in Oost en West, maar de samenwerking is prima gebleven. Houwen zo!

Nu naar ons eigen district Brabant-West, waarvan de heer

Van Liempd float beter dan de Vogelvrienden voetballen.

Luysterberg districtsvoorzitter is. Onder zijn leiding is Brabant-West gestart en uitgegroeid tot een volwaardig district.

Als ik Brabant-West de revue wil laten passeren, moet ik beginnen in Bergen op Zoom. Daar hebben enkele bestuursleden van de Bond 25 jaar geleden zich al volledig ingezet om de organisatie vorm en gestalte te geven; zij waren mede de ruggegraat van de Bond. Eén van die mensen was de heer Leo Flipsen. Zijn inzet was enorm; hij was bondsadministrateur, keurmeester en heeft ook velen daartoe opgeleid. Zijn boek 'Het kweken van kleurkanaries' uit de reeks Weten en Kunnen nr. 264 (1968) was en is nog voor veel beginnende kwekers een onmisbare steun, door zijn zo eenvoudig gestelde uitleg over vererving.

Dan onze nog steeds op volle toeren draaiende penningmeester J. van Splunter. Al jaren een steunpilaar van de Bond, 20 jaar beheerder van de bondsgelden, en hoe! Neem van de laatste 15 jaar de jaarverslagen van de penningmeester maar eens door. Dan ziet men wat zijn grote inzet voor de Bond betekent. Tevens is hij een bezielende kracht in het dagelijks bestuur. We hopen dat de heer Brouwer, ook actief lid van het dagelijks bestuur, te zijner tijd op dezelfde voet zal doorgaan.

Na het persoonlijke het materiële. Het Bondsbureau, het Binnenhof van de N.B.v.V.. Het eerste adres was Cromwellstraat 14. Dan, in 1964, staat op het eerste blad van het januarinummer van Onze Vogels ons eerste eigen Bondsbureau, Coehoomstraat 40. Door de sterke groei van de Bond kwamen ook daar problemen. Op 13 maart 1972, een bericht van de Bond aan alle besturen. Ik citeer: 'Van 20-24 maart verzoeken wij u niet te bellen, geen brieven, geen bestellingen, we verhuizen. Vanaf 27 maart 1972 nieuw adres: Aletta Jacobsstraat 4'. De nieuwbouw was voltooid. Groot feest bij de Bond. Bondsvoorzitter Van Liempd en de burgemeester verrichtten de opening. Nu, na 10 jaar, staat het weer in de steigers van een uitbreiding. De algehele leiding van het Bondsbureau berust bij de heer C. van Berkel. Hij is de vraagbaak geworden voor alle leden. In Brabant maar ook daarbuiten wordt daar druk gebruik van gemaakt. Bel maar naar Cees, is het eerste waar men aan denkt als er problemen zijn, Cees lost alles op. En het is nog waar ook.

Van Bergen op Zoom gaan we via de snelweg dwars door West-Brabant richting Tilburg. Het is eigenlijk de N.B.v.V.-route in iedere plaats, aangeduid op de blauwe borden van de A.N.W.B. langs de weg, is een vogelvereniging gevestigd, aangesloten bij de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

De eerste halte is nu Roosendaal, waar 4 afdelingen bij de Bond zijn aangesloten. Eén ervan, afd. Kanaria, heeft in 1972 de districtstentoonstelling prima georganiseerd. Roosendaal heeft 6 keurmeesters, die in het TT-seizoen met kennis van zaken de wedstrijdvogels keuren. Eén daarvan is de heer Ackermans, die jaren lid van de Technische Commissie is geweest en daarin actief heeft meegewerkt aan het verbeteren van het peil van de kleurkanarie. Het Bondsbestuur heeft de heer Ackermans verzocht een overzicht samen te stellen, waarin omschreven de richtlijnen voor het keuren, en waarin voorts opgenomen de standaardisen van de op wedstrijden gevraagde, in de vraagprogramma's vermelde variëteiten. September 1963 had de heer Ackermans de richtlijnen voor keurmeesters en de standaardisen voor kleurkanaries klaar, een groot karwei was geklaard. Er zijn ook technische dagen gehouden in Roosendaal, met daaraan verbonden een onderlinge wedstrijd voor keurmeesters. Zo heeft ook Roosendaal zijn steentje bijgedragen.

Nu richting Breda, met rechts van ons de grens met België. Net voor de grens de plaats Zundert, waar men al meer dan 20 jaar een Internationale TT organiseert. Deze TT is bij de liefhebbers erg in trek; vele Belgen en Amsterdammers zijn trouwe inzenders. Links van ons Steenberg (Nat. TT) en Willemstad (ook Nat. TT), met dit jaar als klassementsprijs een half varken. Dat is Brabant op 'n best!

We passeren Rucphen, dat in 1979 de districts-TT organiseerde met meer dan 2100 vogels, en nu jaarlijks een Nationale TT.

Enkele kilometers verder in dezelfde gemeente: St. Willebrord, het middelpunt van ons district. Daar neemt de vogelsport een belangrijke plaats in. Het organiseerde meer dan tien jaar een Nationale TT, die uitgroeide tot 2000 vogels. Nu voor het tweede jaar de Districts-TT, met meer dan 2600 vogels. Daar is de organisatie in goede handen. Houwen zo! Geen afdeling in ons district, die zoveel wereld-, bonds-, districts- en nationale kampioenschappen heeft voortgebracht als De Edelzanger uit St. Willebrord.

We passeren Etten-Leur, waar al meer dan 30 jaar de afd. 'Geveugelde Vrienden' gevestigd is. Organiseerde bij elk lustrum van hun afdeling een Nationale TT, waarvoor veel belangstelling was.

Door Prinsenbeek met afd. Privo, Princenhage met afd. Sivo, allemaal prinsennamen, bereiken we de Oranjestad Breda. Eens veroverd door de turfschipper met zijn soldaten. Nu de laatste jaren door de vogelliefhebbers. Het Turfschip, waarin de bondskampioenschappen worden gehouden is het jaarlijkse trefpunt van alle vogelliefhebbers. Ieder jaar meer bezoekers, meer vogels, meer belangstelling, ook vanuit het buitenland. Dat is het visitekaartje van onze Bond. Daarbij even de schijnwerper op de mensen, die elk jaar weer zich vele dagen inzetten om deze bondskampioenschappen zo perfect mogelijk te doen verlopen. Vijf afdelingen zijn in Breda aangesloten bij de Bond, drie ervan langer dan 25 jaar. Eén afdeling heeft uitsluitend jeugdleden, uniek in Brabant. Ook de Speciaalclub Postuurkanaries houdt al enkele jaren in Breda zijn grote TT.

Breda is ook de woonplaats van onze oud-Bondsvoorzitter

Het districtsbestuur: de heren H. van Oosterhout, J. Luysterburg, H. Huygens en A. van Dun.

(nu Erevoorzitter) de heer Van Liempd, adres Rubensstraat 17. Rubens had als kunstschilder veel pijlen op zijn boog. Dat gaat ook op voor de heer Van Liempd. Om er enkele te noemen: vele kilometers heeft Van Liempd afgelegd op de voetbalvelden, als scheidsrechter. Ook op de witte en zwarte velden van het damspel voelt hij zich thuis (kampioen van Breda). Vogelliefhebber met een hoofdletter, meerdere malen wereld-, bonds-, districts-, nationaal en afdelingskampioen, daarbij nog 25 jaar keurmeester. Leiding geven (op het voetbalveld), de juiste zetten doen (op het dambord), vogelliefhebber, die hoedanigheden zijn terug te vinden in zijn beleid als Bondsvoorzitter.

In zijn huisgezin was alles mogelijk als het voor de Bond was. Meerdere malen wekenlang van huis om de vogels te verzorgen op de wereldkampioenschappen. Ook hierin heeft mevrouw Van Liempd haar steentje bijgedragen. Zo heeft Van Liempd gedurende 20 jaar zich volledig ingezet, en is mede onder zijn leiding de Bond uitgegroeid tot wat ze nu is.

Eén liefhebber uit Breda wil ik nog noemen, die we helaas moeten missen: de heer Barneveld. Jaren lid geweest van de T.C., vele keurmeesters zijn door hem opgeleid. Hij was een kundig maar bescheiden sportvriend en is nu een gemis voor de Bond en voor Breda.

Even buiten Breda het dorp Ulvenhout, waar de TT samen met een bloemenvereniging wordt gehouden. Een geweldige idee, een pracht tentoonstelling.

De grootste hap hebben we gehad als we in Tilburg zijn, de stad met de meeste afdelingen. Daar is de oudste afdeling thuis van ons district, De Vink, opgericht in 1937. Zij zijn altijd de laatste afdeling in ons district, die een tentoonstelling houdt. Daarbij doen ze hun naam De Vink alle eer aan: op hun TT zingen tientallen vinken het hoogste lied.

De heer Van Lieshout, meer dan 25 jaar keurmeester, tevens afdelingsvoorzitter. Zijn afdeling organiseert jaarlijks de Kampioen van Tilburg, de TT, waar alle liefhebbers uit Tilburg, en dat zijn er vele, sportief de strijd aanbinden om de kampioenstitel in de wacht te slepen. Vóór de splitsing van Brabant was Tilburg, omdat het centraal lag, de plaats waar de districtsvergaderingen werden gehouden. Wat vergaderzalen betreft, dit werd door de heer Peys uit Tilburg, toenmalig secretaris van het district, op perfecte wijze geregeld. Vele jaren heeft de heer Peys zich volledig als secretaris ingezet voor het district en de vogelsport, hij was een gewaardeerd bestuurslid en een prettige collega om mee samen te werken.

vervolg op pag. 88

Vogelliefhebberij op Curaçao

Met veel genoegen willen we aan uw verzoek voldoen om het een en ander te schrijven over onze vereniging 'De Vogelvriend'.

Onze vereniging bestaat nu 27 jaar. De oprichting geschiedde op 27 mei van het jaar 1955. Sinds die tijd heeft het bestuur van de vereniging getracht om elk jaar een vogeltentoonstelling te organiseren.

Door verschillende oorzaken konden we een paar maal geen tentoonstelling houden. Tot nu toe heeft het bestuur 24 maal met succes een tentoonstelling gehouden. Volgend jaar zullen wij onze vijfentwintigste tentoonstelling houden en als we onze plannen kunnen realiseren, wordt het een internationale tentoonstelling.

Momenteel bestaat de vereniging uit 70 leden. We houden op elke laatste woensdag van de maand onze maandelijke ledenvergadering die het laatste jaar door gemiddeld zo'n 30 leden wordt bezocht. Om de leden te stimuleren de vergaderingen te bezoeken, worden er op alle vergaderingen vogels verloot en de aanwezige leden krijgen een bon waarop ze 30% korting krijgen op zaadaankopen in een bepaalde zaak op het eiland.

Onze vereniging heeft natuurlijk z'n ups en downs gekend voor wat betreft het kweekresultaat. Vorig jaar hadden we weinig vogels gekweekt. Dit jaar belooft een beter jaar te worden. Bij nagenoeg alle leden zitten de kooien vol jonge vogels. Wat wordt er zoal bij ons gekweekt?

Een groepje leden houdt zich uitsluitend bezig met de kweek van kleurkanaries.

Een andere groep kweekt parkieten, zoals: Valkparkieten, Pracht rosella's, Princess of Wales, Splendid, Tourquoise, Veelkleurenparkiet, Penant, Halsbandparkiet, Bleekkop Rosella en de inheemse St. Thomasparkiet (A. Pertinax Pertinax). Er worden veel Agaporniden gekweekt.

Ook de grasparkiet heeft bij ons vele liefhebbers.

De grootste groep leden kweekt echter tropische vogels, zoals: Rijstvogels, Gould Amadines, Zebra vinken, Spitsstaartamadines, Japanse meeuwen, Blauwfazantjes etc.

U ziet het, een hele scala van vogels. De meeste moeilijkheden leveren ons

de grote parkieten. Hier hebben we vaak te kampen met onbevuchte eieren en vogels die niet willen broeden. We kunnen zeggen dat onze leden over het algemeen zeer hard werken om goede resultaten te krijgen en hier en daar lukken de pogingen heel aardig.

Toch zitten we op Curaçao te worstelen met bepaalde problemen.

1: Fokmateriaal

Het grootste probleem waarmee we te kampen hebben is hoe we aan goed fokmateriaal kunnen komen. Vaak worden er door ons bestellingen gedaan bij de verschillende handelaars. Het materiaal dat we krijgen is meestal erg matig. Sommige leden die contacten hebben met kwekers, kunnen soms goede vogels krijgen. Het bestuur is steeds bezig te zoeken naar kwekers, die ons van goed materiaal kunnen voorzien. Er worden genoeg vogels aangeboden in het maandblad onze vogels, maar doordat we het blad per zeepost krijgen, zijn we hier altijd 2 tot 3 maanden later als het blad aankomt. De kwekers die we aanschrijven, hebben soms nog wel vogels, maar zijn niet in staat deze op te sturen. De vrachtprijzen zijn de laatste tijd zodanig gestegen, dat het bestellen van vogels een dure aangelegenheid wordt. Om onze leden toch nog de kans te geven om voor een redelijke prijs aan vogels te komen, organiseert het bestuur een paar maal per jaar een bestelling, waarbij de kosten van de vracht voor een groot

deel door de vereniging wordt gedragen. Misschien kan dit artikel bijdragen om in contact te treden met kwekers die genegen zijn om ons goed fokmateriaal op te sturen.

2: Voer

Op Curaçao zijn er weinig plaatsen die vogelvoer verkopen en er is zeer weinig variatie in allerlei soorten voer. Het is wel eens voorgekomen dat er op het eiland geen voer te krijgen was.

3: Temperatuur

Op Curaçao zitten we het hele jaar door met een temperatuur tussen de 25 en de 32 graden Celsius. Door onze leden wordt er regelmatig op de vergaderingen gediscussieerd over het negatieve dan wel positieve van deze situatie.

Ook geloven er velen dat onze zonnestand de kweek negatief beïnvloedt. We komen er niet helemaal uit en alle literatuur die we hierover raadplegen behandelt de kweek in gematigde luchtstreken.

4: Literatuur

Al onze leden zijn geabonneerd op 'Onze Vogels'. Verder heeft de vereniging een beperkt aantal boeken die de leden kunnen lenen. Eén van de aktiepunten van het nieuwe bestuur is om een goede bibliotheek op te zetten. Dit proces is begonnen en verloopt erg langzaam. Het duurt gemiddeld zo'n twee maanden voordat men hier een besteld boek ontvangt.

5: Keurmeesters

Elk jaar opnieuw zien we ons geplaatst voor hetzelfde probleem bij de tentoonstelling. Wie moeten we benaderen om als keurmeester te fungeren? Tot nu toe hebben we o.a. onze meest ervaren kwekers voor dit werk ingeschakeld, met het nadeel dat ze zelf niet kunnen deelnemen aan de tentoonstelling.

6: Aanschouwingsmateriaal

Doordat we op een eiland zitten, zijn

we geïsoleerd en voelen we de noodzaak om eens te zien hoe anderen het doen. We zouden bv. heel graag een film of dia's willen hebben over tentoonstellingen, om een beeld te krijgen van de opzet, keuring, bekroonde vogels enz.

Zo nu en dan is een lid van ons in de gelegenheid om een tentoonstelling in Nederland te bezoeken. Er is altijd bijzonder veel belangstelling bij de leden als er een verslag hiervan wordt gegeven.

Hier op Curaçao is het over het algemeen de gewoonte om vogels te houden in voliëres. Na een paar lezingen door onze leden die in Nederland bij kwekers zijn geweest, gaan er steeds meer leden toe over om in broedkooien te kweken, en niet in voliëres.

De leden die dit reeds doen, hebben er veel succes mee, en we geloven dat dit wel aanstekelijk zal werken op de andere leden. Ook wil het bestuur langzaam maar zeker de leden ertoe brengen om zich op één bepaalde vo-

gel te gaan specialiseren, of in ieder geval het aantal soorten dat een bepaald lid houdt te beperken. Dit gaat erg langzaam, maar er is een begin gemaakt.

Tot hier dan een algemeen artikel. Een aantal leden heeft beloofd om artikelen te schrijven over de kweek van bepaalde vogels op Curaçao. Ook zal men schrijven over een aantal vogelsoorten dat uit voliëres is ontsnapt en zich goed voortplant op het eiland, zoals: de huismus, de halsbandparkiet en de saffraanvink.

Ik hoop hiermede aan uw verzoek te hebben voldaan.

J.C. Daal

secretaris 'De Vogelvriend' Curaçao

Kweek met edelpapegaaien

Eclectus roratus

Edelpapegaaien zijn ongeveer 35 cm grote vogels welke voorkomen in een gebied dat gevormd wordt door de eilanden oostelijk van Celebes over Nieuw Guinea tot en met de Salomons eilanden.

Het zijn bijzonder rustige vogels waarvan het bijzondere aan ze is dat man en pop totaal verschillen in uiterlijke verschijningsvorm. De man is geheel groen met rood onder de vleugel dat in een band verder uitloopt tot op de zijkant van de vleugel. De slagpennen zijn blauw en de staartveren aan de onderzijde zwart met gele uiteinden. Bovensnavel is oranje, ondersnavel zwart. De iris is oranje van kleur. De pop is nagenoeg helemaal rood met meer of minder paars in nek en buikzijde. Haar snavel is, zowel boven als onder, zwart, de iris lichtgeel.

Er zijn wat ondersoorten waarvan de mannelijke exemplaren erg moeilijk te onderscheiden zijn. De meeste verschillen hiertussen zijn te zien bij de poppen. Sommige vertonen een gele band aan het uiteinde van de staartveren en een gele onderstuit.

P. Aben, Nunhemseweg 52 in Haelen, bekwaam in januari 1981 een koppel van deze fraaie vogels. Ze kwamen uit een verwarmde binnenuimte en dus was het zaak om die vogels ook weer binnenshuis en verwarmd onder te brengen. Eind april echter zijn ze verhuisd naar een buitenvolière met een aansluitend nachthok van 2 m lang, 1 m breed en 2,30 m hoog. De buitenvlucht is 4 m lang, 1 m breed en 2 m hoog. Het nachtverblijf was voorzien van een raam dat in mei verwijderd werd waardoor de vogels toen vrij in- en uit konden vliegen. Zowel in binnen- als buitenverblijf is een ruim broedhok opgehangen dat al heel spoedig door de pop werd bezocht. In juli werd er in het binnenverblijf een dikke stam van een appelboom geplaatst, meer de bedoeling als klimboom. Het hart van die stam was iets vermolmd.

Na enkele dagen verkenning begon de man die stam uit te knagen en na drie weken had hij een diepte bereikt van ongeveer 65 cm. Na een maand is de stam toen in de buitenvlucht ge-

plaatst en onmiddellijk toonde de pop daar interesse in. Vanaf toen was het haar vaste verblijfplaats. In december legde ze in dat blok een ei waarvan ongeveer dertig dagen later bleek dat het niet bevrucht was. Op 20 januari had ze weer twee eieren, deze bleken wel bevrucht te zijn en na dertig dagen broeden kwamen beide uit. Vijf dagen later echter waren de jongen al dood.

Het doodgaan van de jongen was, zo meende Aben, aan hemzelf te wijten. Hij wilde het té goed doen door in de avonduren bij te voeren.

Hierdoor werd de pop zodanig gestoord dat ze de jongen liet verhongeren. Aben ervaarde dat de edelpapegaaien voor het donker worden nog zelf gaan eten. Wordt de pop daarbij gestoord dan komt ze het nest niet meer af, blijft op de jongen zitten maar laat ze dan wel verhongeren. Hij merkte ook op dat de papegaaien 3 tot 4 keer per dag worden gevoerd

en dat is minder dan bij de grote parkieten. Wat later legde de pop weer twee eieren waarvan er één is uitgekomen. Dat jong, wat een pop bleek te zijn, verliet na 11 weken het broedblok. Na vier tot vijf weken zijn de geslachten van de jonge edelpapegaaien al te onderkennen, een popje krijgt rode veren, een man groene. Het grootbrengen van dat jong verliep verder zonder problemen. Op 15 juli hadden de edelpapegaaien weer twee eieren die beide zijn uitgekomen en later bleek dat beide jongen van het mannelijk geslacht waren. Als voedsel verstrekt Aben aan zijn vogels een mengsel papegaaienvoer waarvan ook een klein gedeelte in gekiemde vorm wat dan vermengd door het eivoer aan de vogels wordt gegeven. Tevens krijgen ze appel, rozebottels, verse erwten, mais en zonnepitten. Helaas zijn de vogels niet door hem geringd. Graag wil Aben contact opnemen met liefhebbers welke eveneens edelpapegaaien hebben gekweekt. Hem rijst ook de vraag hoe oud edelpapegaaien moeten zijn vooraleer ze tot voortplanting overgaan.

Redactie

De braamsluiper

Meindert de Jong

De braamsluiper (*Sylvia curruca*), die alleen de zomermaanden bij ons doorbrengt, wordt volgens de 'Avifauna van Nederland' gerekend tot de 'vrij schaarse broedsels', dat wil zeggen dat er binnen onze grenzen 250 tot 2500 paartjes zouden broeden. De 'Atlas van de Nederlandse broedvogels' laat echter een geheel ander geluid horen, namelijk 10.000 tot 23.000 en dat scheelt nogal een slok op een borrel! Zoals ik reeds schreef braamsluipers zijn zomervogels: ze komen hier tussen half april en eind mei vanuit noordoostelijk Afrika en zeggen ons tussen half juli en begin oktober weer tijdelijk vaarwel. Zij hebben inmiddels hun 'ouderlijke plichten' vervuld, maar of ze bij ons terug zullen keren, is altijd weer een open vraag. Op de lange, lange reis naar en van het zuiden dreigen talloze gevaren, waarover we hier maar niet verder zullen uitweiden.

Signalement

Tussen het mannetje en het vrouwtje is uitwendig nauwelijks enig verschil. De bovenkop is asgrijs, de oorstreek erg donkergrijs, bij het zwarte af. De rest van de kop en de zijkanten van de hals zijn wit. Alle bovendelen zijn grijsbruin, ook de buitenkant van de vleugels. Alle onderdelen zijn wit, de flanken een beetje grijsachtig. De staartveren zijn zwartbruin met lichte zomen en uiteinden; de buitenste zijn vrijwel helemaal wit. De dunne snavel duidt op het feit dat vooral insecten en spinnetjes worden gegeten, maar in het najaar worden ook vruchten en bessen niet versmaad.

Doorzichtig nest

Braamsluipers nestelen doorgaans niet erg hoog. Graag bouwen ze hun nest in de bramenwirwar, dichte heggen, doornig struikgewas en dergelijke.

Hoger dan twee meter zit de toekomstige kinderkamer uiterst zelden. Het nest is niet onstevig maar wel erg ij, want in veel gevallen kan men door de bodem heen kijken. Zodra de mannetjes hier arriveren, beginnen ze vrijwel onmiddellijk met de bouw ervan: zij maken de buitenwand van dorre stengeltjes en fijne takjes. Accepteert een dametje het, dan maakt zij het verder af. Maar ook maakt ze zelf wel een wieg voor het toekomstige kroost. De nestkom bestaat voornamelijk uit worteldraadjes met soms wat spinrag en wol. Een voltallig legsel bestaat uit vier tot zes eitjes; ze zijn vuilwit tot roomkleurig, soms met een groenig tintje. De ondervlekjes zijn paars met daarover een paar bruine 'spatjes' in verschillende tinten, die veelal het dichtst bij elkaar staan

aan de stompe pool. Het broeden, dat tien tot twaalf dagen duurt, geschiedt voor een groot deel door het vrouwtje, ofschoon haar eega haar bij tijd en wijle even aflost. Het kroost verlaat de wieg als ze een dag of twaalf oud zijn. In het begin gaat het vliegen ze niet al te best af, maar na een paar dagen gaat het prima. Soms wordt een tweede broedsel grootgebracht, maar dat is lang niet altijd het geval.

Onbeduidende zang

De braamsluiper begint zijn liedje nauwelijks hoorbaar. Het is een soort geprevel, dat gevolgd wordt door een luide, maar niet bepaald muzikale ratelslag 'tjet-tjet-tjet-tjet'. Soms gaat een en ander gepaard met zangvluchten. U moet er voor de aardigheid eens op letten...

CèDé-Mix de complete mix voor tropische vogels, parkieten en wildzang.

CèDé-Mix is speciaal ontwikkeld voor tropische vogels, grote en kleine parkieten en wildzangvogels en is niet voor kanariesoorten bestemd. CèDé-Mix dient voor veel van deze vogelsoorten als een aanvulling in het dagrantsoen. De zaadmengsels voor tropenvogels en parkieten kunnen in het dagrantsoen vaak niet voorzien in een voldoende gevarieerd eiwitgehalte, gezien de eetgewoonte van deze vogelsoorten.

Ook voor vruchten/insekteneters en wildzang zijn in de praktijk niet voldoende noodzakelijke eiwitbouwstenen in het dagrantsoen voorhanden. CèDé-Mix kan door toevoeging aan het CèDé Eivoer (volgens gebruiksaanwijzing) in deze behoefte voorzien.

**Duidelijk dient er op
gewezen, dat CèDé-Mix moet**

**worden gezien als een verlengstuk
van CèDé Eivoer en niet is afgestemd
op andere soorten en merken.**

CèDé-Mix is voor de diverse vogelsoorten een smakelijk voedsel, dat met graagte wordt opgenomen. Zelfs de meest verwendende en moeilijke zachtvoedereters zullen CèDé Eivoer + CèDé-Mix goed opnemen.

Langdurige praktijkproeven en onderzoek liggen ten grondslag aan de ontwikkeling van CèDé-Mix. Vele vogelliefhebbers in binnen- en buitenland hebben het laatste 1½ jaar hier hun welwillende medewerking aan verleend en verbetering van kweekresultaten geconstateerd. Zelfs met moeilijk kweekbare soorten bleek men op vele plaatsen nu wel succes te hebben.

Gebruiksaanwijzing:

Voor zaadetende tropenvogels

Basis voedsel tropenzaadmengsel.

Bijvoeding:

2 delen CèDé Eivoer mengen met 1 deel CèDé Mix.

In kweek- en ruitijd iedere dag verstrekken. In rusttijd 2 maal per week.

Voor vruchten/insekteneters

CèDé-Mix puur verstrekken naast de gebruikelijke vruchten en levend voer.

Voor wildzangvogels

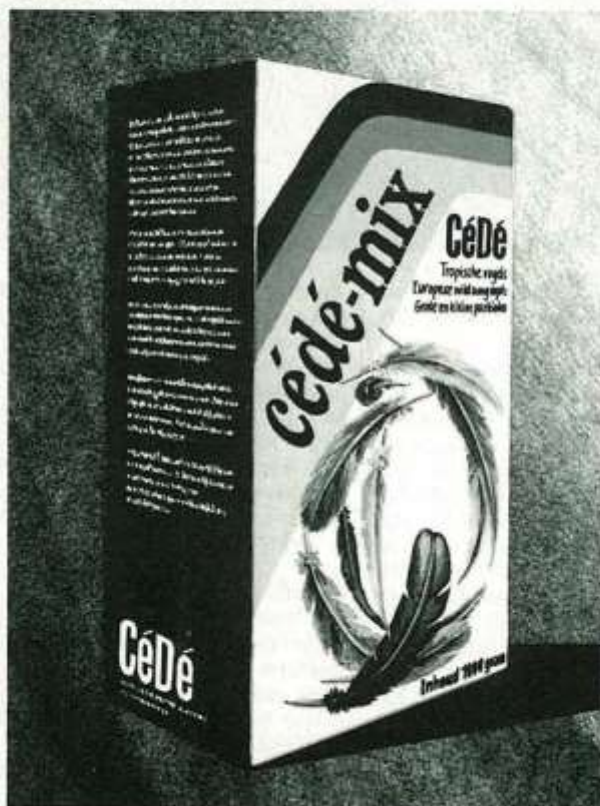
Basis rantsoen wildzangzaadmengsel.

Bijvoeding:

1 deel CèDé Eivoer mengen met 1 deel CèDé-Mix. In kweek- en ruitijd iedere dag verstrekken. In rusttijd 2 maal per week. In koude perioden voor buiten verblijvende vogels kan CèDé-Mix puur aan wildzang worden verstrekt.

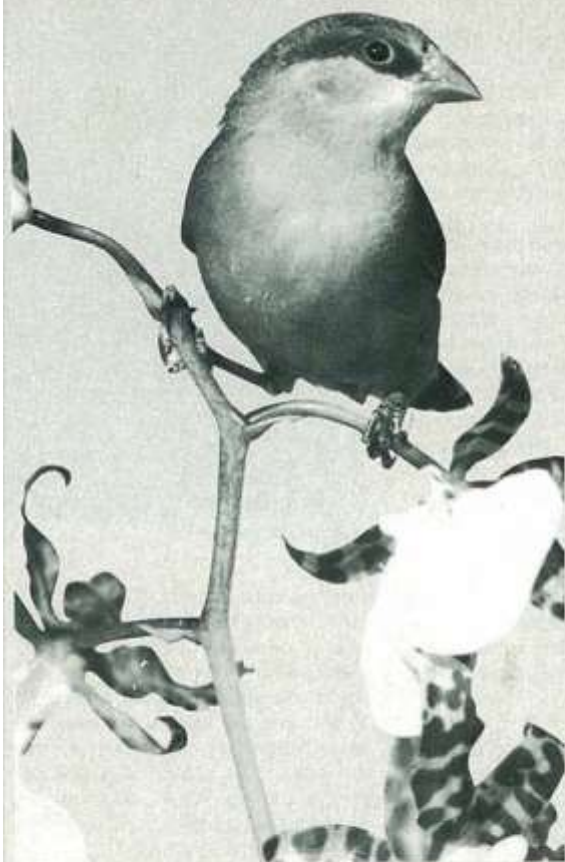
Voor grote en kleine parkieten

Basis voedsel parkietenzaad grof of fijn. Bijvoeding: 2 delen CèDé Eivoer mengen met 1 deel CèDé-Mix. Kweek- en ruitijd iedere dag. Rusttijd 2 maal per week.

CèDé

CèDé Vogelvoerders bv
Tilburg Nederland
Telefoon 013/352621

Op zoek naar de Jemenastrild.

Als u denkt hier een reisverslag door het Arabisch schiereiland voorgeschoteld te krijgen, hebt u het mis. Helaas, wellicht meer voor de schrijver van dit artikel dan voor u, geachte lezer.

Nee, de titel slaat op de speurtocht naar de ware identiteit van de genoemde prachtvink.

De laatste jaren worden steeds meer in advertenties en op tentoonstellingen vogels onder de naam Jemenastrild aangeboden cq. ingeschreven. Het gaat in de door mij gecontroleerde gevallen echter steeds om ondersoorten van andere, nauw verwante prachtvinken. Vooral ondersoorten van *Estrilda astrild* (= St. Helenafazantje).

Deze ervaringen roepen de vraag op: bestaat de Jemenastrild wel, en zo ja waaraan is hij dan te herkennen? Een andere vraag die oplossing behoeft is, welke soorten of ondersoorten worden als Jemenastrild aangeboden?

Aangezien er blijkbaar ook herkenningproblemen optreden bij de nauw verwante astrilden, is het zinvol ook deze in de beschouwingen te betrekken.

Familie:

Estrildidae, o.a. Gouldamadine, Zebra-vink, Muskaatvink, Ekstertje, Roodborstzaadkraker, Rode Druppelastrild, Blauwfazantje, Goudbukje enz.

Genus:

Estrilda Echte astrilden

Subgenus:

Glaucestrilda

- caeruleascens Blauwgrijsroodstaartje
- perreini Blauwgrijszwartstaartje
- thomensis Cinderella zwartstaartje

Brunhilda

- erythronotus Elfenastrild
- charmosyna Feënastrild

Krimhilda

- atricapilla Kapastrild
- nonnula Nonastrild

Estrilda

- astrild St. Helenafazantje
- troglodytes Napoleonetje
- rufibarba Jemenastrild
- rhodopyga Teugelastrild

Melpoda

- paludicola Moerasastrild
- melpoda Oranjekaakje

Neisna

- melanotis Geelbuikastrild

Tekst: J.H. van Eerd

Foto's: C. Scholtz/Cruyf en Wigmore

* Niet altijd wordt een genus gesplitst in subgenera (meervoud van subgenus). Is dit wel het geval, hier b.v. om een schematisch verwantschapsoverzicht binnen het genus *Estrilda* te krijgen, vinden we de subgenus naam niet terug in de wetenschappelijke naamgeving. De genusnaam blijft als eerste vermeld. B.v. subgenus *Melpoda* - *Estrilda paludicola* (Moerasastrild).

Soms wordt het subgenus tussen haakjes vermeld en wel als volgt: *Estrilda* (*Melpoda*) *paludicola*.

Voor ons betoog is alleen het subgenus *Estrilda** van belang. Onder de

vier soorten die hiern worden samen-gevat, bevindt zich ook de Jemenastrild.

* MERK OP dat de subgenus naam overeenkomt met de genus naam. We hebben hier dan ook te doen met de groep meest typische astrilden, die hun naam aan de gehele familie hebben gegeven (*Estrildidae*).

Geschiedenis.

Tot voor kort worden binnen het subgenus drie soorten herkend. Op voorstel van Delacour (1943) werd de Jemenastrild, die tot dan toe door verschillende ornithologen als een afzonderlijke soort werd beschouwd, ingedeeld als ondersoort bij het Napoleonetje met als wetenschappelijke naam: *Estrilda troglodytes rufibarba*. Recent wordt deze echter weer gescheiden van *troglodytes* en als een zelfstandige soort opgevoerd: *Estrilda rufibarba*.

U ziet, ook in de wetenschappelijke naamgeving bestaat er geen eenduidigheid, deels ontstaan door andere inzichten deels door verworven kennis.

Er bestaat echter wel **duidelijkheid**. De informatie is controleerbaar en dat kunnen we van de nederlands-talige namen lang niet altijd zeggen.

De hierboven geschetste ontwikkelingen zijn blijkbaar niet aan een ieder voorbij gegaan. Maar zoals ook nu weer blijkt, heeft men wel de klok horen luiden maar is men vergeten te vragen waar de klepel hangt.

M.a.w. men heeft gelezen of gehoord dat er een nieuwe astrilde soort is 'ontdekt' en dag- of nachtdromen hebben de rest gedaan.

Herkennen.

De ervaring heeft geleerd, dat men niet alleen moeite heeft met de lading die door de vlag Jemenastrild wordt gedekt, maar ook het herkennen van de drie overige soorten, problemen met zich meebrengt.

Debet hieraan is ongetwijfeld de gebrekkige nederlandsstalige lektuur op dit gebied. Alleen bij Rutgers heb ik eenduidige informatie kunnen vinden. Heeft men meerdere van deze soorten in zijn bezit of bezit gehad, dan zal het herkennen vrijwel geen problemen geven. De goede observator zal naast de typische kleur en formaat kenmerken ook verschillen in gedrag en gewoonte hebben ontdekt.

Voordat we de soorten met elkaar gaan vergelijken, is het zinvol de variatie breedte in kenmerken binnen de soort vast te stellen.

1 *Estrilda astrild*, St. Helenafazantje.

In 'Prachtfinken' van Steinbacher/Immelmann/Wolters worden 17 ondersoorten beschreven. De meeste laten zich slechts door geringe kleur en/of formaat verschillen van elkaar onderscheiden. Vooral de kleur van de onderzijde, de bovenzijde, de diepte van de tekening en de teugelstreep vertonen deze ondersoortverschillen.

- Bovenzijde algemeen bruinachtig. Bij ondersoort *-occidentalis* zeer bruin bij *-astrild* grauer.

- Onderzijde met lichtroze (b.v. *-minor*) of dieprode (*-rubriventris*) kleur, met (*-astrild*) of zonder (*-peasei*) rode streep op de buik/borst midden.

- De ondersoort *-nigriloris* heeft in tegenstelling tot alle andere een **zwarte teugelstreep**.

- De tekening is bij *-rubriventris* fijn en opvallend, bij *-tenebridorsa* nauwelijks zichtbaar.

- De wang-keel kleur is bij een aantal, vooral noordelijke ondersoorten, zuiver wit (b.v. *-occidentalis*), bij

andere witachtige grauw (*-damarensis*).

- De lengte varieert tussen 10,5 (*-minor*) en 12,5 (*-astrild*) cm.

- De staart is bij *-jagoensis* relatief kort en bij *-tenebridorsa* lang.

2 *Estrilda troglodytes*, Napoleonneetje. Recent is voorgesteld *-rufibarba* (=Jemenastrild) als een afzonderlijke soort te beschouwen (zb).

Er worden verder geen ondersoorten beschreven. (wellicht vormt de bleke populatie aan de zuidrand van de Sahara een afzonderlijke ondersoort (Wolters). Hoewel er geen ondersoorten beschreven worden, bestaat er wel variatie in kleur. Vooral de onderzijde kan sterk in kleur variëren, van rozeroodachtig tot geelachtigbruin. Vogels waarvan het rood vervangen is door geel worden ook in de natuur aangetroffen. Deze mutanten vormen geen afzonderlijke ondersoort.

3 *Estrilda rufibarba*, Jemenastrild.

De Jemenastrild staat in zijn algemene verschijningsvorm tussen het Napoleonneetje en de Teugelastrild in.

Er worden geen ondersoorten beschreven.

4 *Estrilda rhodopyga*, Teugelastrild.

Van deze prachtvink worden drie ondersoorten herkend. Binnen deze ondersoorten, met name *-centralis*, is de variatie breedte groot.

Verschillen bestaan hoofdzakelijk in de toonaard van de grijze en bruine kleuren.

Alleen binnen de soort *Estrilda astrild* (=St. Helenafazantje) zijn de verschillen groot (zb). De overige soorten

E

vertonen relatief geringe kleur en formaat verschillen. Bij het herkennen leveren deze dan ook nauwelijks problemen op.

Nu we de variatiebreedte binnen de soorten kennen, kunnen we overgaan tot het vergelijken van de vier soorten met elkaar. We zullen ons hierbij beperken tot een aantal karakteristieke soortverschillen, die in een opzoektafel worden weergegeven.

Herkenningstabel subgenus *Estrilda*.

1. Snavel rood (zonder zwart)..... zie 3)
2. Snavel zwart (weinig rood)..... zie 5)
3. Buitenste staartpennen met wit.....
Estrilda troglodytes (Napoleonneetje)
4. Buitenste staartpennen zonder wit...
Estrilda astrild (St. Helenafazantje)

E. troglodytes

5. Bovenstaartdekveren rood.....
Estrilda rhodopyga (Teugelastrild)
6. Bovenstaartdekveren niet.....
Estrilda rufibarba (Jemenastrild).

Opmerking: De Australische Doornastrild (*Aegintha temporalis*) toont veel overeenkomst met de leden van het subgenus *Estrilda* (z.b.), vooral met de Teugelastrild. Typische kenmerken zijn:

- Snavel rood met zwarte rand boven en onder langs snavel.
- Bovenstaartdekveren en stuit rood.
- Bovenzijde grauw olifgroen.

Opmerking: In tegenstelling tot Delacour wordt door de meeste andere ornithologen deze soort zeker niet nauw verwant geacht aan de *Estrilda* soorten. Gezien het verspreidingspatroon van de familie *Estrildidae* is dit ook al zeer onwaarschijnlijk. De sterke overeenkomst in kleur en tekening is terug te voeren op gelijksoortige ontwikkelings-geschiedenis

met de vogelsoort die als zodanig wordt aangeboden, zijn opvallend (snavel, onderzijde kleur).

Deze laatste betreffen dan ook ondersoorten van *Estrilda* astrild, het St. Helenafazantje. Waarschijnlijk *Estrilda* astrild rubriventris en/of *E*astrild angolensis. Het St. Helenafazantje komt eveneens als het Napoleonnetje en de Teugelastrild niet van nature op het Arabisch Schiereiland voor. Het is wel op vele plaatsen in de wereld ingevoerd (Portugal, Brazilië, Florida, eilanden in de Indische Oceaan e.a.). Ook hier is vaak verwarring met de andere soorten opgetreden.

Naamgeving.

Voor *Estrilda* troglodytes en *Estrilda* rhodopyga is de naamgeving duidelijk. De eerste wordt algemeen het **Napoleonnetje** genoemd, de tweede **Teugelastrild**.

Het is aan te bevelen voor *Estrilda* rufibarba de nederlandse naam **Jemenastrild** te kiezen. Het is tenslotte

Op dit banningsoort van Napoleon Bonaparte is het geïmporteerd en komt vooral in lagere delen, algemeen voor.)

Van belang is om de juiste ondersoort-naam te achterhalen. Dit geeft meer problemen dan vaak wordt gesuggereerd, maar heeft een grote functionele betekenis. Nog veel te weinig realiseert men in de vogelliefhebberij dat de verschillen tussen de ondersoorten binnen een soort niet zomaar toevallig ontstaan, maar een direkte of indirecte reactie zijn op de andere leefomstandigheden (klimaat, vegetatie, voedsel enz.).

Aanpassingen die de vogel beter in staat stellen te overleven en daarom volledig verweven zijn met de reactienorm van de vogel.

Deze aanpassingen uit zich niet alleen in de kleur, maar ook de in temperatuur gevoeligheid, voedingsgewoonte en voedselkeuze, gedrag e.d. (zie vooral ook O.V. jrg. 41 blz. 228 kolom 2 / OV jrg. 43 blz. 18)

Informatie die van belang is voor het houden en fokken van deze vogels. Met de natuurlijke variatie in kleur en formaat moet men bij het keuren van vooral de niet gedomesticeerde, nog regelmatig geïmporteerde vogels, rekening houden. Maar al te vaak worden de zelfs sterk afwijkende ondersoorten op een hoop gegooid, met als gevolg dat de minder kleurrijke of kleinere rassen worden weggeschreven. Dit is (helaas schijnt men die drijfveer toch nodig te hebben) geen stimulans met deze vogels verder te fokken (z.o. O.V. jrg. 43 blz. 346). De gevolgen voor het behouden van deze soort(en) voor het volièremilieu zijn duidelijk. Onze Bond kent tenslotte voor deze vogels de z.g. konditiekeuring. Bij strikte toepassing hiervan, komen alle vogels in deze groep tot hun recht.

Indien bekend, is het zinvol de ondersoortnaam op het inschrijfformulier te vermelden en bij het aanbieden van fokverslagen een duidelijke kleurbeschrijving te geven.

De kleurrijke St. Helenafazantjes behoren of tot de ondersoort rubriventris of angolensis. De naam **Pracht St. Helenafazantje** lijkt me voor deze groep een toepasselijke naam te meer daar ze vrij duidelijk van de meeste andere ondersoorten te onderscheiden zijn.

Hoe het ook zij, Jemenastrild is voor deze vogels in ieder geval (z.b.) een absoluut verkeerde keuze.

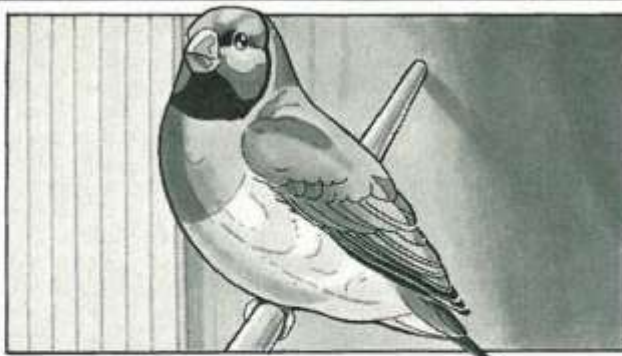
E. Rhodopyga

De Jemenastrild die in zijn verschijningsvorm tussen het Napoleonnetje en de Teugelastrild instaat, vertoont dus minder overeenkomst met het St. Helenafazantje. (Laat wel als deze een min of meer opvallende donkere tekening zien). De onderzijde kleur komt overeen met die van de Teugelastrild, dus geelachtig bruin en niet rood. De snavel vertoont bovendien duidelijk zwart.

De verschillen van de Jemenastrild

de enige soort binnen het subgenus *Estrilda* die in Jemen voorkomt.

De naamgeving van *Estrilda* astrild geeft, gezien de grote variatiebreedte, meer problemen. Algemeen blijft de naam **St. Helenafazantje** de voorkeur genieten. (Op St. Helena, een eiland in de Atlantische Oceaan komt deze vogel van oorsprong niet voor.

Zonlicht is onmisbaar.

De natuur bewijst het.

Lang niet iedere vogelliefhebber is in staat zijn vogels te geven wat zij absoluut nodig hebben: zonlicht. Terwijl de voordelen van het ultraviolet algemeen bekend zijn: zonlicht maakt uw vogels sterker en mooier.

True-Lite, de enige buislamp met het volledige zonnenspectrum inclusief het heilzame ultraviolet, is de volwaardige vervanger van de zon. Beide hebben een gunstige uitwerking op de gezondheid en

vitaliteit van uw vogels.

Goed, u weet nu dat True-Lite net zo goed is voor uw vogels als de zon. Maar wist u dat de True-Lite buislamp de zon op bepaalde punten zelfs overtreft? Wat de zon nooit zal kunnen, doet True-Lite met gemak. True-Lite maakt de dag- en nachtcyclus van uw vogels regelbaar, zodat het mogelijk is ook in de donkere maanden de vogels hun onontbeerlijke portie zonlicht te geven. Daar kan geen zon tegenop.

True-Lite geeft u invloed op de natuur.

HARTEVELD HOOS & HEIJERMANS B.V.
Mathenesserlaan 299, Rotterdam. Tel. 010-774688

TRUE-LITE		20 W PT	40 W PT
Watt	lengte in cm	14 W - 65 W	
15	45		
20	60		
30	90		
40	120		
65	150		
20 PT	60		
30 PT	90		
40 PT	120		

PT, dat betekent:
Gelijkblijvend
stroomverbruik,
toch grotere
lichtopbrengst.

KALENDER 1983

De kleine klapekster

Meindert de Jong

De Kleine klapekster, die behoort tot de klauwieren, is in ons land een zogenaamde dwaalgast. Hij is deze eeuw ongeveer een dozijn keren binnen onze grenzen gesignaleerd. De afgebeelde vogel op het februariblad is een mannetje; bij de dames is het voorhoofd bruiner, vermengd met wat grijze veertjes. Evenals de overige klauwieren heeft ook dit klapeksterje een uitgebreid repertoire van geluiden: gefluit, gekwetter en gekras. De zang is hiervan een 'mengsel', dat tevens nog allerlei imitaties van andere vogelgeluiden omvat. Toch is zijn zang aanmerkelijk minder muzikaal dan die van de andere klauwieren. De Grauwe Klauwier weet een heel aardig liedje voor te dragen.

De Kleine klapekster leeft hoofdzakelijk van grote insecten, ofschoon men gezien heeft dat hij zich ook wel eens op een kleine vogel of zoogdier stortte. Hamsteren doet hij in mindere mate dan zijn familieleden.

De Kleine klapekster nestelt liever in bomen dan in struiken. De hoogte varieert van 2 tot 12 m. Zijn woongebied strekt zich uit over Midden- en Oost-Europa. Daar broeden soms meerdere paren bij elkaar en kan men zelfs spreken van 'losse kolonievorming'. Het nest is een tamelijk net bouwsel van plant-aardige delen, veren, wol en haren. In dit warme bedje komen de 5 - 6 eieren te liggen; ze zijn licht- of blauwgroen tot gelig bruin met spikkels en vlekjes in diverse tinten bruin en grijs. Het vrouwtje broedt verreweg het meest, maar wel lost het mannetje haar bij tijd en wijle af. De jongen worden na circa veertien dagen geboren en vliegen uit als ze een week of twee oud zijn.

De overige klauwieren, die tot de Nederlandse avifauna (vogelwereld) behoren, zijn de Grauwe klauwier, waarvan nog hoogstens 150 paren in ons land broeden (en dat aantal wordt geleidelijk minder), de roodkopklauwier, die tot de zeer schaarse broedvogels wordt gerekend en de klapekster, waarvan ook jaarlijks slechts 10 - 15 paartjes tot broeden komen.

De Veelstrepen Lori - Charmosyna multistriata

De Veelstrepen Lori is afkomstig van de zuidelijke hellingen van het Wilhelmina gebergte in westelijk Nieuw-Guinea in het gebied tussen de bovenloop van de Fly-rivier en de bergtoppen met eeuwige sneeuw.

Over het geheel is het een groene vogel ter lengte van 18 cm. De veren

Tekst:

Mevr. J.L. Spenkellink-van Schaik

Foto: Müller

op het voorhoofd zijn zacht geel overgaand in helder groen op de kop. De veren op de achterkop zijn langer dan normaal en lichtbruin van kleur, terwijl de onderste veren gele schachten hebben. Bij de man is het onderste gele puntje meer oranje getint. Zoals reeds gezegd, is de vogel geheel groen gekleurd. De onder- en voorzijde van de romp vertonen gele strepen die onder de kin beginnen en daar vrij dun getekend zijn. Deze gele strepen worden breder naarmate de romp breder wordt, zodat er als het ware een stralingseffect optreedt.

Vooraf in de zon geeft dit de vogel een bijzondere schoonheid, het geel is dan niet zachtgeel maar goudkleurig. De vogel zet dan vooral de man, alle veren wat uit, vermoedelijk om de warmte geheel tot zich te laten doordringen. Door het goudkleurig strepen effect lijkt het vogeltje een stuk forser.

De veren rond de anus zijn helder oranje rood. De rug is effen groen, de staart is wat geleer groen aan de onderzijde. Aan de onderzijde van de vleugel zijn de dekveren groen en de slagpennen zwart. De snavel is geel in broedconditie wordt dit oranjegeel waarbij de bovensnavel vanaf de onderkant van de snavelbasis horizontaal naar het krommingspunt toe donker blauwgrijs is. De naakte huid van de neusdoppen is zwart. Deze

vreemd aandoende kleurcombinatie is bijzonder opvallend, het lijkt of hierdoor de snavel veel krachtiger is dan in werkelijkheid het geval is.

Al met al lijkt het alsof deze zo heel zachtmoedige Charmosyna hun lieflijk karakter moeten verschuilen achter een wat afschrikkend uiterlijk.

Het was zomer 1980. Door ziekte was een andere vogelliefhebber verhindert zelf deze vogels te kunnen opvangen, daarom werd besloten dat ik mede voor hem meerdere paren zou aanschaffen en begeleiden. Aanvankelijk waren er slechts twee vogels van deze partij bij die gewoon goed zaten. De andere vogels waren zo vies en smerig dat ik ze één voor één in het bad heb gedaan. Dat wil zeggen driemaal achter elkaar in een plastic vaatbakje gevuld met handwarmwater, waarin de vogel op een stokje kon staan. In het eerste bakje heb ik ze eerst drijfmat gemaakt met een spons. Daarna in het tweede bakje met een tandenborstel de vieze korsten en koeken van etenresten los geborsteld. In het derde bakje werden ze dan met schoon water schoongespoeld, soms moest ik ze hiermede nog wel driemaal naspoelen. Deze bakken stonden op de kachel, waardoor de temperatuur van het water op 24 tot 28° gehouden werd. Daarnaast stond een glazen kooitje waar ik de met een papieren handdoekje afgedroogde vogels, inzette om na te drogen. Na verheugd uit mijn handen in de kooi te zijn gewipt, deden ze niets anders dan zich poetsen, wat hun gelukkig sneller deed opdrogen. Het waswater dat ik voor deze behandeling gebruikt had, was in de eerste bak bruin, daarna vies en het derde schoon. De vogels waren hierdoor helemaal opgefrist en schoon. Het was een heel karwei geweest, maar ik geloof dat ik hierdoor een bron van een mogelijke haard voor schimmels had

weggenomen en een mogelijke infectie in de kiem gesmoord heb. Na veertien dagen kon ik zeggen dat op twee na alle vogels over het dode punt heen waren.

Ik vergat te vertellen dat ik de vogels direct twee aan twee apart in kleine kooien had geplaatst. Toen de vogels zich hierin goed gedroegen en er goed uit bleven zien, kregen ze van mij een hok van $3 \times 1 \times 2\frac{1}{2}$ m ter beschikking, met bovenin veel takken om te kunnen klauteren, stoeten en spelen. Nu dat deden ze dan ook dat het een lieve lust was.

Elke maand werden de takken vernieuwd. Toen de winter maar de vogels trokken zich er niet veel van aan. Ik heb toen meteen wel broedblokjes opgehangen van allerlei formaat, lang, kort, breed en eigenlijk de hele volière rond, zodat ze elke denkbare mogelijke nestgelegenheid hadden om in te kruipen. Binnen enkele dagen deden ze dat dan ook. Alle vogels gingen twee aan twee in een blok maar de een ging in een blok met sluipegang en de andere in een smalle pijp, terwijl een derde paar in een kort breed blok (Grasparakieten) ging. Ook een uitgehold boomstammetje werd gebruikt. Zonder aanwijsbare reden werd er van tijd tot tijd van woning gewisseld. De winter was wel zwaar voor hun, daar ze toen tot rust gekomen, in de rui gevallen waren. Al waren de nachten wel zeer lang en koud, de vogels hielden zich bijzonder goed. Het voorjaar kwam en gelukkig waren de vogels praktisch klaar met hun nieuwe vederkleed. Toen de rui geheel voorbij was, begonnen zij inderdaad te baltsen en elkaar te koken. Ik heb toen pas de vogels die voor de andere liefhebber bestemd waren aan hem overgedragen. De uiteindelijk gekozen nestkasten werden steeds feller verdedigd, al verbaasde ik mij over de bijzondere tolerantie die deze vogels toonden. Dit wijst er volgens mij op dat het eigenlijk kolonie vogels zijn zowel buiten als in de broedtijd.

Bij toeval ontdekte ik dat er een paar-tje broedde op twee eieren. Bij het inbrengen van nieuwe takken vloog er ineens een vogeltje tegen me aan, dat kon alleen als het uit een nestblok gekomen was. Toen ik dan ook het nestblok dat achter mij hing, controleerde, lagen er twee mooie gave eieren in, ze voelden warm aan.

De pop broedde dus en omdat de eieren volkomen blank waren, nam ik aan dat ze net gelegd waren. Een week later controleerde ik dit nest

weer, maar de eieren waren nog niet zo blank dus waren ze loos. Weg halen was het enige en verder hopen dat ze weer opnieuw zouden beginnen. Inderdaad een kleine maand later miste ik weer de pop, ik bleef toen maar langer het blok observeren. Ja hoor, beide vogels eerst de man en achter hem aan de pop kwamen het nestblok uit. Ze gingen samen naar het vruchtenbakje en daarna naar de honingvoerbak. Voordat ze nu weer naar het nest terug gingen, heb ik gauw weer even gekeken en daar lag inderdaad een mooi gaaf eitje. Nu maar hopen dat dit bevrucht was en dus afwachten maar.

Ook deze *Charmosyna* broedt 24 tot 25 dagen. Na 24 dagen n.l. keek ik weer en lag er een kuiken en nog een ei. Door de drukte die de voorbereiding voor mijn reis naar de AFA-Conventie in Washington DC mij gaf, was ik te laat met ringen (4,5 mm). Dit zal met het volgende legsel wel goed komen.

De jongen groeiden voortspoedig op en bij het uitvliegen gaven de andere paren geen problemen. De jongen werden dus door alle volwassen paren geaccepteerd. Het was in juli en augustus wel heel mooi zomer weer,

maar voor de meeste vogels toch wel te droog. Het overmatig een bad nemen en daarna rustig zitten slapen in plaats van speels jagen of elkander koken was wel een ander gedrag dan ze na enige regenbuien toonden. Ook moet ik zeggen dat alle vogels wel voortijdig in de rui waren gevallen. Nu de ruiperiode bijna voorbij is en de oudervogels overdag alweer wat meer belangstelling tonen voor het broedblok, zitten de jongen er nog heelhuids en rustig bij. Ik wil proberen ze zo lang mogelijk bij de ouders te laten om te weten of deze zich daardoor laten verstoren bij hun volgende legsel. Zo niet dan laat ik de jongen erbij, zo ja, dan zal ik ze natuurlijk snel moeten scheiden.

Het voedsel bestaat uit een mengsel voor lor's zoals in mijn boek 'Kunt u mij kweken?' beschreven, met dagelijks een peer in plaats van een appel en wat minder blad (groenvoer) dan de andere *Charmosyna*'s.

De jongen zijn wat slanker, lijken daardoor wat kleiner dan de oudervogels, maar zijn dat beslist niet. Ze zijn wat matter van kleur, de oranje anusvlek is amper te zien. De bruine nekveren zijn wat meer groen getint en wat korter.

Nederlandse-Zebravinken-Club

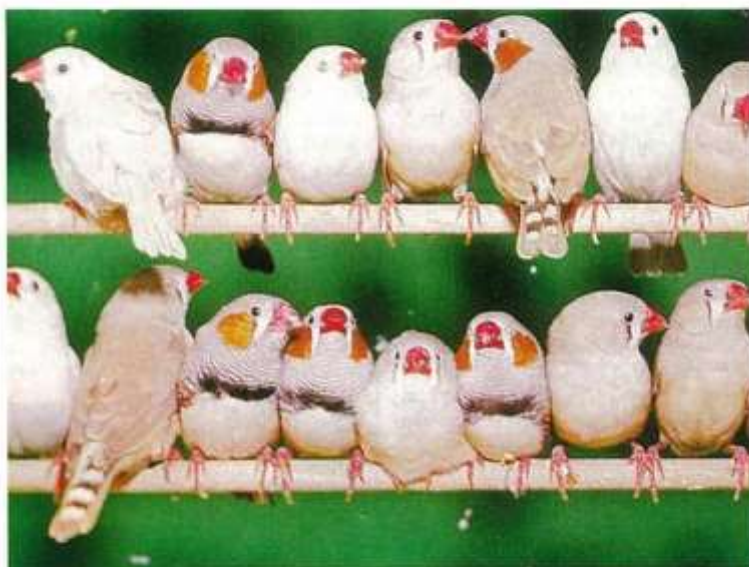
Speciaalclub voor zebravinken van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

Wat is nou eigenlijk zo'n speciaalclub, zult u zich misschien afvragen en moet dat dan beslist zo nodig voor de zebravink? In ieder vogelboek kunt u het ongetwijfeld lezen, de ideale vogel voor de beginner, nooit problemen, kweekt en broedt op ieder plekje wat ze maar kunnen vinden en ook over het voedsel hoeft u niet te zorgen te maken. Wanneer alles zo eenvoudig is, waarom zal u dan nog druk maken en een speciaalclub in de belangstelling brengen?

Al in 1894 schreef de heer A. Nuyens in zijn boek 'de Vogelwereld': Het algemeen bekende Zebravinkje is een der aangenaamste en meestgeliefde volièrevogels. Zijn sierlijk gewaad, beweeglijkheid en vrolijk karakter, eigenaardig trompetgeluid en vooral de gemakkelijheid waarmee het in kooi zoowel als in de vogelkamer broedt, hebben het de genegenheid van alle liefhebbers verworven.

Ook in die tijd, zo'n kleine eeuw geleden was de zebravink al geen onbekende en werd door vogelliefhebbers al vrij veel gehouden. Dat niet alleen de zebravink wel wat veranderd is sinds die tijd, maar ook de prijs zal u duidelijk zijn wanneer u weet dat een stel zebravinken rond 1900 ongeveer zeven gulden kostte. Niet veel zal u zeggen, maar houdt u er wel rekening mee dat het gemiddelde weekloon toen niet boven de vier kwartjes, ofwel twintig stuivers uitkwam. En hoeveel zou die zebravink nu kosten als er door zéér veel mensen niet driftig was gestudeerd op die eenvoudige zebravink? In de loop der jaren kwam men toch wel met problemen te zitten, want, hoe zat het nou met de voeding, de erfelijkheid, en hoe was het mogelijk dat er zomaar ineens verschillende kleuren ontstonden? Natuurlijk hadden de vogelliefhebbers zo links en rechts wel contacten. Men besprak zo het een en ander, ruilde of verkocht vogels waarbij de nieuwste en dus zeldzaamste kleuren soms de meeste belangstelling kregen.

In de loop der jaren kwam men toch tot de ontdekking dat er eens wat georganiseerd moest worden, een aantal

enthousiaste liefhebbers stak de 'koppen bij elkaar', en precies op 1 januari 1969 werd de speciaalclub voor zebravinken opgericht. Kennelijk was men de vorige avond bijtijds naar bed gegaan, want er werd ook onmiddellijk gedacht aan statuten en reglementen. Eén van de regels hieruit is eigenlijk op dit moment nog steeds volop van kracht, namelijk datgene wat de Zebravinken-Club zich ten doel stelt: Het bevorderen van het houden van en kweken met zebravinken, het verbeteren van de kwaliteit en de uitbreiding van de kennis hiervan.

Voor de laatste paar woorden hadden tot gevolg dat men zich ging verdiepen in allerlei min of meer technische zaken, men bestudeerde de kleuren en de kleurstoffen die zich in de veren bevonden, de erfelijkheid werd een onderwerp waar veel belangstellenden uren en dagen over konden discussieren. Het voedsel werd onder de loupe genomen en misschien zelfs wel onder de microscoop bekeken en zelfs werden er dikke boeken geschreven alléén over die eenvoudige zebravink,....

Troost u, toen, en ook nu, zijn niet alle

leden van de zebravinken-club (en inmiddels zijn dat er al zo'n 500!) zo handig met mikroskoop of schrijfmachine maar al die leden zijn wél bijzonder geïnteresseerd in de zebravink.

Hoe zit die Nederlandse Zebravinken Club in elkaar en waar houden al die leden zich mee bezig? Eigenlijk is dat eenvoudig uit te leggen. Het is een landelijke vereniging die in elke provincie op geregelde tijden bijeenkomsten houdt. Soms een lezing, een andere keer weer wordt er eens wat 'technisch' besproken, maar vaak zijn het ook gewoon gezellige avonden waar iedereen de kans krijgt om zijn zegje te doen of een oplossing te vragen voor een probleem. Een Technische Commissie zorgt, de naam zegt het al, voor de 'vogel-technische' zaken en zelfs wordt ervoor gezorgd dat iedereen elke maand weer een clubblad in de brievenbus krijgt waarin niet alleen de laatste nieuwtjes over de zebravink en de vereniging staan, maar waarin ook elke liefhebber de kans krijgt een artikel te plaatsen.

Ook worden er tentoonstellingen georganiseerd en vooral voor de beginnende liefhebber is het interessant te

weten dat daar meestal de 'verkoop-klasse' niet ontbreekt. Zomaar een paar grepen uit de activiteiten van de Zebravinken Club maar het belangrijkste is misschien wel dat iedere liefhebber van de zebravink in al zijn kleuren de mogelijkheid heeft om mede-liefhebbers in het hele land te leren kennen, ervaringen uit te wisselen, juist dié vogel te bemachtigen die hij zo graag hebben wil of gewoon eens een praatje te maken.

Allemaal prachtig, zult u opmerken. Maar laatst was ik op een tentoonstelling en ik zal het niet in mijn hoofd halen om al die kleuren die ik dáár gezien heb in mijn kooien te houden. Trouwens, ik vond ze nog lelijk ook!

Wist u, dat het merendeel van de leden van de Nederlandse Zebravinken Club maar één of twee kleuren zebravinken houden, met een geleerd woord gezegd, zich daarin gespecialiseerd hebben? Toch handig om dan te weten dat er elk jaar een 'kweekbestand' uitgebracht wordt, waarin alle kwekers van uw favoriete kleurslag netjes vermeld staan, compleet met kweek- en telefoonnummer. Je zal maar een vogeltje nodig hebben....

U houdt niet van dat gespecialiseerde gedoe en wilt liever wat gaan experimenteren? Natuurlijk, ook in de zebravinken-wereld is dat mogelijk. Maar zou het dan niet handig zijn als u de adressen zou weten van mensen die zich daar ook mee bezig houden? Misschien hééft u helemaal geen zebravinken, ook dat is mogelijk, en u zou graag eens een goed stel willen kopen om mee te beginnen. Of u behoort tot de specialisten van een bepaalde kleurslag en zou er graag ook 'eens wat anders' bij willen hebben, zou het dan niet handig zijn om wat kontakten te leggen?

En tot slot, misschien is het handig om te weten dat op de eerste pagina van elk nummer van dit blad het adres staat waar u alles over de Zebravinken Club te weten kan komen!

Volière van de maand

Paul van Goethem, Trompstr. 22 in Oldenzaal is een fervent liefhebber van grasparkieten. Zijn elfjarige zoon houdt het bij agaporniden.

Samen beschikken ze over een ruime kweekruimte waarin tegen de wanden een vijftientigtal broedkooien staan opgesteld, terwijl er ook wat kleine vluchtjes voor voornamelijk jonge vogels aanwezig zijn. De nestkasten zijn aan de buitenzijde van de broedkooien bevestigd, zodat een

goede en rustige controle op het broedverloop mogelijk is. De nestkasten zijn voorzien van een losse wat uitgeholde bodemplank die op de vaste bodem ligt. Dit vergemakkelijkt het schoonmaken. Bovendien strooit van Goethem regelmatig wat kamille-thee tussen bodemplank en vaste bodem wat volgens hem een uitstekend middel is tegen ongedierte.

De kweekruimte is voorzien van elektrische verlichting welke door middel

van een schakelklok wordt in- en uitgeschakeld.

De buitenvolière is opgetrokken van hout, is 1 m. diep en 4 m. lang.

Dagelijks in de avonduren worden de vogels verzorgd. Zo na het werk een goede tijdspassering. De vogels zijn er helemaal aan gewend en ze doen het gewoon erg goed. Beiden zijn lid van de afdeling Oldenzaal.

W. van Schaik, Javalaan 40 in Zeist schreef ons over de foto's 3 en 4 het volgende: Mijn volièr heeft de volgende afmetingen: de buitenvlucht is 9,30 m. lang welke later in vakken zal worden verdeeld van ongeveer 1,50 m. breed, de diepte is 1,20 m. terwijl de hoogte ongeveer 1,80 is.

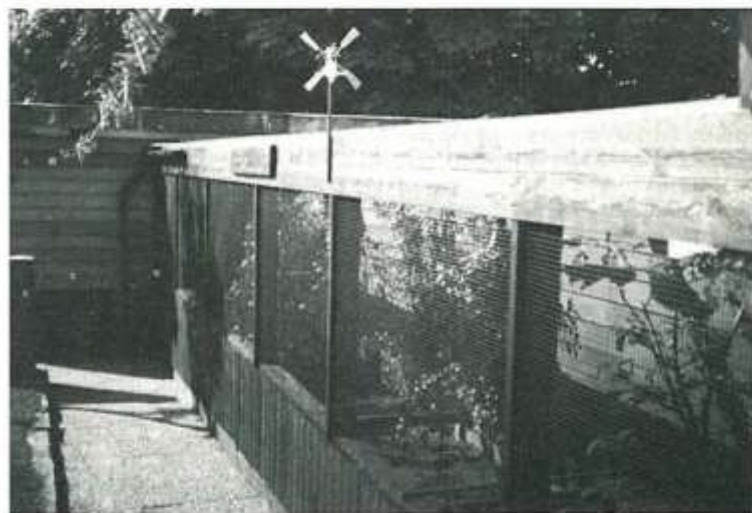
Hij is gebouwd op een fundering van bielen. De achterkant is opgebouwd van stroken 10 mm. watervast triplex, dat zogezegd gepotdekseld is bevestigd. Die achterkant is groen gebeitst. Het voorfront heb ik gemaakt van balkjes van 5 x 10 cm, evenals de dakliggers. Zoals op de foto te zien is, is aan de voorzijde een soort lambrizing gemaakt van ongeveer 60 cm. hoog. Dit is om de vogels rustiger op de grond te laten lopen en wel omdat de volièr aan een pad grenst en de kinderen wel eens tegen het gaas zouden kunnen schoppen. Aan de voorkant heb ik vierkant geplastificeerd volièregas gebruikt. Op het dak het zogenoemde dubbeltjesgas.

Ook heb ik op het dak plastic golfplaatjes aangebracht. De volièr is zoals ik al schreef onder te verdelen in vakken. Dit wil ik allemaal doen voor het volgende seizoen. Ik maak hiervoor zogenoemde dubbeldraaiende deuren, die dus 's winters in zijn geheel weggedraaid kunnen worden tegen de achterwand en wat dus weinig ruimte inneemt.

Achter deze vlucht staat de schuur waar ik een groot nachtverblijf en tevens een overwinteringsruimte heb aangebracht. Deze ruimte is ongeveer 4,20 m. lang, 1 m. breed en 2,10 m. hoog. Ik heb hier een verlaagd plafond ingebracht en tussen dak en plafond 7 cm. isolatie.

Er is een stenen zijwand en achterwand, de andere wand is gemaakt van 5 x 7 cm. regelwerk met aan een zijde 15 mm. triplex en aan de andere zijde zogenoemde V deeltjes. Ook deze wand is geïsoleerd. Tot zover de beschrijving van mijn volièr. Ik ben sinds 5 jaar bezig met deze zeer boeiende hobby. In 1980 ben ik lid geworden van de afdeling Austerlitz en een liefhebber en bezitter van diverse glanspreeuwen zoals groene, purper, driekleur en Aziatische glanspreeuwen. Dat blijkt ook wel uit de Naam van de Volièr 'Het Spreeuwennest'. Ook ben ik lid geworden van de Speciaalclub.

HET SPREEUWENNEST

Fauna

**Fauna
Metaalwaren b.v.**

Hoofdstraat 138a - Tel. 04167-7 41 14
Postbus 146 - 5170 AC Kaatsheuvel

Alles voor de kweker zoals:

Allerlei soorten nestmateriaal o.a.:
sharpi - cri - cocos en sisal

Diverse soorten nestjes en nestkastjes

Kiemapparaat voor dagelijks
gekiemd zaad.

VOGEL'83: een impressie

Op het moment dat deze tekst getypt wordt is het zondag 16 januari, 21.50 uur, en de schrijver is moe, doodmoe. Waarvan? Nou gewoon, van de bondskampioenschappen in Breda natuurlijk. Het wordt nog al eens vergeten, de medewerkers aan de bondskampioenschappen zijn zonder uitzondering vrijwillige medewerkers, die vrijwilligers hebben er tot en met vandaag al zo'n dikke 120 uur opzitten in het gastvrije Turfschip. De te maken reizen laten we maar even buiten beschouwing...

Op vrijdag 7/1 was de grote zaal nog helemaal leeg, er moesten alleen maar wat stellingen en kooien in geplaatst te worden, 'even doen' dus. Uiteindelijk hoefden er maar ruim 6500 kooien in alleen al voor de wedstrijdklasse met zand, met voer, met water, een nummer erop en klaar is kees. Ja hoor, dat zal best, het gekke is dat als je zo bezig bent kom je tot de ontdekking dat je voor 400 kooien een hele baal zaad van 25 kg nodig hebt. Dus, in iedere kooi gaat ruim 60 gram zaad, dat is veel. De kooien staan vierhoog, ze moeten stuk voor stuk gevuld worden met het juiste zaad, na 250 kg zaad 'uitgeschonken' te hebben heb je een gevoel in je armen alsof je de hele dag onder de

balen hebt gelopen in de Rotterdamse haven, 't zal wel ouderdom wezen. Zaterdag 8/1 komen de vogels, de een nog mooier dan de ander, het lijkt wel of de stroom vogels nooit stopt. Om 18 uur zit praktisch alles in de kooien, even tijd voor een blaasje. Dan komen de verhalen los, onder andere over de vogels die we nog méér hadden kunnen hebben als bij de PTT iemand niet in de fout was gegaan bijvoorbeeld. 116 inzendingen zijn tussen de afzender en het bondsbureau verloren gegaan, iedereen is het er over eens dat zoiets een ellendige situatie veroorzaakt. Wat kun je daar nou aan doen, hoe kun je je daar nou tegen wapenen. Natuurlijk komt de schuldvraag aan de orde, had de bond niet beter dit, of, hadden de inzenders niet beter dat, levensgroot blijft overeind dat het allemaal gepraat achteraf is. Zelfs het feit dat de dader gearresteerd is verandert niets aan de situatie, voor een aantal leden is VOGEL'83 een bittere pil.

Maandag 10/1 verschijnen er allemaal mensen met een grijze jas aan met een goudvink erop, dat blijken de keurmeesters te zijn, ze zijn gekomen om uw en mijn vogeltjes te beoordelen. Zo'n dikke 100 keurmeesters tigen aan het werk, dat is ongeveer 1/3

van het gehele corps. Alle keurbriefjes worden nageteld, van een naam voorzien en per inzender bij elkaar gezocht, dat karweitje (ruim 1100 inzenders!) is woensdagmiddag klaar. Donderdag 13/1 wordt de tentoonstelling door de bondsvoorzitter in aanwezigheid van het bondsbestuur en een aantal gasten plus een groot aantal inzenders geopend in de Congreszaal van het Turfschip. Terecht gaat voorzitter in op de steeds grotere verantwoordelijkheid welke op de schouders van de bond, haar leden en haar keurmeesters is komen te rusten. Wij, zo zegt hij, zijn een bond van amateurs, door de professionele manier waarop een aantal leden hun hobby beoefenen worden exlatante resultaten geboekt. Vandaag weer kunt u een groot aantal eigenkweek vogels aanschouwen welke nog nooit gerings op een bondskampioenschap gebracht zijn, voorwaar geen geringe prestatie. Zeker ten aanzien van de lijst ZBUD zijn wij door de inzet van onze leden een volwaardige gesprekspartner geworden, bij de definitieve samenstelling van een lijst met verboden vogels zal met de NBvV rekening gehouden moeten worden.

De belangstelling voor VOGEL'83 was geweldig, de verkoopklasse met daarin ruim 3000 vogels blijkt een soort magneetwerking uit te oefenen, ongelooflijk. Die verkoopklasse is niet alleen zeer arbeidsintensief, juist daar blijken sommigen het verschil tussen mijn en dijn niet te kennen, ondanks de dubbel controle worden een paar vogels verdonkeremaand, mijn moeder noemt dat 'gawdlieven'.

Mede dankzij de discipline van de inzenders zijn op zondag 16/1 vanaf 17.00 uur in tijd van anderhalf uur de vogels weer op weg naar huis, wat rest is een zaal met schots en scheef door en op elkaar staande kooien en stellingen, 'môregen' zullen we dat 'even' wegwerken (vier vrachtwagens vol) en dan zit VOGEL'83 erop, dan is het voorbij. Maar... we hebben goed naar de bondsvoorzitter geluisterd, begin 1984 zullen we (onze bond dus) ter gelegenheid van het vijftigjarige bestaan in hetzelfde Turfschip Europese Kampioenschappen houden, dus, als de inzenders-de standhouders-de keurmeesters-de TC's-de ploeg medewerkers- het personeel van het Turfschip en het weer ons niet in de steek laten bouwen we volgend jaar weer zo'n feest, en al zakt nu een lomen moehaid steeds verder omlaag, het zal me een eer zijn om 'erbij' te zijn!

zaterdag 8-1 komen de vogels

maandag 10-1 technische commissie controleert

ndag 10-1 de keuring

donderdag 13-1 opening door de bondsvoorzitte

zondag 16-1 afhalen van de vogels

KAMPIOENEN NBvV 1983

Harzers	stammen enkelingen stammen keurm. enkelingen keurm. enkelingen jeugd	J. Verhulst, Waalwijk 359 pnt. J.Ch. Latten, Munstergeleen 90 pnt. A.M. Ammerlaan, Zoeterwoude 353 pnt. A.M. Ammerlaan, Zoeterwoude 89 pnt. A.G.W. Vermeij, Drachten	Europese vogels	stammen enkelingen
Waterslagers	stammen enkelingen stammen keurm. enkelingen keurm. inzending jeugd	T. Diepenhorst, Katwijk 535 pnt. H.J. Scholtenhave, Tilligte 144 pnt. D. Venema, Katwijk 538 pnt. J.J. Hasselerharm, Oldenzaal 147 pnt. H. Smolders, Muiden 144 pnt.	Bastaarden 1	stammen enkelingen
Kleurkanaries stammen		P.C.B. Pelzer, Venlo, gdgroen 367 pnt. M. v. Sundert, St. Willebrord, orrdis 368 pnt. J.B. Rommers, Hoogerheide, mozorrd 365 pnt. Mevr. v. Gerven, Bergeijk, geeliv. 365 pnt. Ad. v. Bostelen, Tholen, zalm 366 pnt. Mevr. J. Bons, Sliedrecht, zilvsat. 368 pnt.	Bastaarden 2	stammen
Pigment zonder rood		J. Geilen, Sittard, gdgroen 92 pnt. K. v.d. Bergh, Nieuwstadt, gdisabel 92+ pnt. G.J.A. Schepers, Oldenzaal, orrdbruin 91 pnt. P. Verstijlen, Sprundel, orrids. 91 pnt. G. Geleijnse, Den Haag, orrdagmoz. 92 pnt. B. Verbogt, Halsteren, rec. wit 91 pnt. J.F. Dörenberg, Roermond, gd. geel 92 pnt. F.M. Gerhardus, Doesburg, orrood 92 pnt. L. Schaepkens, Eijsden, gdsatvoor 92 pnt.	Zebravinken 1	enkelingen stammen
Pigment met rood			Zebravinken 2	enkelingen
Mozaieken			Japanse meeuwen	stammen enkelingen
Vetstof zonder rood			Tropische vogels 1	stammen enkelingen
Vetstof met rood			Tropische vogels 2	stammen
Satinet			Tropische vogels 2	stammen
Kleurkanaries enkelingen			Tropische vogels 3	stammen enkelingen
Pigment zonder rood			Tropische vogels 4	groep a enkel groep benke
1			Grasparkieten	enkelingen
Pigmet zonder rood 2			Agaporniden	stammen enkelingen
Pigment met rood 1			Grote parkieten 1	enkelingen
Pigment met rood 2			Grote parkieten 2	stammen enkelingen
Mozaieken			Tropische duifjes	open klas enkelingen
Vetstof zonder rood 1				
Vetstof zonder rood 2				
Vetstof met rood				
Phaeo/satinet				
Vorm- en postuurkanaries	stammen	G.M. Verhaegen, Putte ZH, frisé 368 pnt. Jac. G. Broeders, Oosterhout, Yorks. 366 pnt. A.A.M. v. Dongen, Geertr.berg, Fife 361 pnt. A. v. Liempd, Breda, gloster 363 pnt. C.C.J. Everaers, Renesse, lizard 363 pnt. A. de Raden, Roosendaal, Parijse frise 91 pnt. A. v. Liempd, Breda, Blg. bossu 92 pnt. J. Bokkers, Nijkerk, Norwich 92 pnt. J. Slikker, Geldermalsen, glost. 92 pnt. H.W. Bessels, Apeldoorn, lizard 91+ pnt.		
Vorm- en postuurkanaries	enkelingen			

Bos, Zuidwolde, putter 360 pnt.
 Haans, Geldrop, sijs 92 pnt.
 v. Nijnatten, Sprundel, woest.
 k x kanarie 365 pnt.
 J. v. Ginneken, Sprundel,
 x kanarie 92 pnt.
 Baks, Den Haag,
 opamadine x bandvink 464 pnt.
 Voets, Someren, putter x groenling 92 pnt.
 A. van Wijck, Boxtel, zwartm. 360 pnt.
 Leeuwen, Amstelveen, gr. birug 92 pnt.
 Offerman, Aalsmeer, zwrtb. br. 362 pnt.
 Offerman, Aalsmeer, wit 92 pnt.
 Kok, Westervoort, dnkrbruin 364 pnt.
 Offerman, Aalsmeer, dnkrbruin 92 pnt.
 Akkermans, Breda, gordelgrasv. 360 pnt.
 H. Keijzer, Utrecht, bamboepapam. 91 pnt.
 v. Nieuwenhuijsen, Oosterhout, rijstv.
 368 pnt.
 v. Nieuwenhuijsen, Oosterhout,
 tv. wit 368 pnt.
 Zundert, Fijnaart, dybastr. 92 pnt.
 de Vries-Masselink, Klazienaveen,
 grl. 92 pnt.
 Michielsens, Breda, rd. kroonv. 369 pnt.
 Kok, Westervoort, vijfklon 92 pnt.
 van Santen, Naaldwijk, olijfvink 91 pnt.
 v. Schie, Rotterdam, par. tangara 92 pnt.
 v.d. Poel, Tilburg, brilvogel 92 pnt.

rdijk, Oudenbosch, cin. hembel 90 pnt.
 de Jong, St. Willebrord, roseic. 364 pnt.
 Valentijn, St. Willebrord, roseic. 92 pnt.
 A. v. Dortmont, Dussen, pennant 91 pnt.
 C. Kruf, Halsteren, catharina 364 pnt.
 C. de Wit, Linschoten, nandaya 92 pnt.
 v.d. Waal, Poortugaal, rozeb. baard 92 pnt.
 Hartgers, Hellendoorn, parelhals 91 pnt.

Kwartels stammen
 enkelingen

Keurmeestersinzending

Kleurkanaries stammen
 enkelingen

**Vorm- en
 posuurkanaries** stammen
 enkelingen

Bastaarden 1 enkelingen
Bastaarden 2 enkelingen
Zebravinken 1 stammen
 enkelingen
Zebravinken 2 enkelingen
Japanezse meeuwen enkelingen
Tropische vogels 1 enkelingen
Tropische vogels 2 enkelingen
Tropische vogels 4 enkelingen
Grasparkieten enkelingen
Grote parkieten 1 enkelingen
Grote parkieten 2 enkelingen
Jeugdinzending
Kleur- vorm- en postuurkanaries
Tropische vogels etc.
Parkieten overigen

M. Schuurbijs, Hoogerheide, calf. 360 pnt.
 B. Verbogt, Halsteren, calf. 92 pnt.

S. Smeets, Echt, gdgroen 364 pnt.
 H.W.L. Geurts, Geleen, zilvbruin 91+ pnt.
 J.R. Meesters, Putte, orrdispastel 91 pnt.
 Tj. Boersma, Leeuwarden, mozorrdag. 90+ pnt.
 J. Schrauwen, St. Willebrord, geeliv 91 pnt.
 L.J.C. Rovers, Haaksbergen, glost. 360 pnt.
 A.C. v. Beveren, Veenendaal, Par.fr. 90 pnt.
 J.C. Venus, Breda, jap. hoso 91 pnt.
 A.J. Schoones, Vlijmen, norwich 90 pnt.
 A. v. Dun, Goirle, gloster 90 pnt.
 S. Verhofstad, Gemert, sys x kan. 90 pnt.
 G. v. Bergen, Oss, zwarte x inglsys 90 pnt.
 F.H.H.C. v.d. Boer, Boxtel, bruin 363 pnt.
 E.A.L. Kint, Koewacht, zwartmask. 90 pnt.
 A.W. v.d. Voorn, Hoogmade, getekend 90 pnt.
 E.A.L. Kint, Koewacht, dnkrbruin 91 pnt.
 B. de Groot, Grouw, gouldamadine 90 pnt.
 G. v. Bergen, Oss, zwartborstsjs 91 pnt.
 Th. v.d. Heuvel, Heeswijk, gr. glansspr 91 pnt.
 F.A. Schaddelee, Papendrecht, cinlgr 90 pnt.
 Th. v.d. Heuvel, Heeswijk, barraband 92 pnt.
 Th. v.d. Heuvel, Heeswijk, gdvoorhfd 91 pnt.

E. Schoones, Vlijmen, gloster 91 pnt.
 N. Berbier, Hoofddorp, geelstuitang. 92 pnt.
 Chr. v. Meer, Oud Gastel, roodrug 92 pnt.
 R. Masselink, Hengelo, chrgrl. x grl. 91 pnt.

AAN ALLEN ONZE HARTELIJKE GELUKWENSEN

Zebraduifjes, ideale vogels voor de beginner

Er zijn onder de onderfamilie van de Echte Duiven (*Columbinae*) een aantal vertegenwoordigers die zeker in een gezelschapsvolière in aanmerking komen.

Naast het bekende Diamantduifje (*Geopelia cuneata*) kennen we het Zebraduifje (*Geopelia striata*) dat in gedrag erg veel met zijn 'neef' overeenkomt. Toegegeven, deze duifjes zijn beslist niet zo kleurrijk, maar door hun vriendelijke aard, tegenover kleine volièrebewoners zowel als tegenover de verzorger, verdienen zij beslist onze aandacht. Doorgaans is het niet moeilijk in de betere vogelzaken aan een koppel te komen.

Zebraduifjes komen in betrekkelijk grote gebieden van de wereld voor naast de zuidelijke delen van Nieuw Guinea en in vrijwel geheel Australië, treffen we deze ongeveer 22 cm groot zijnde, charmante vogels ook aan in het zuiden van Tenasserim, Maleisië op de Filippijnen en verschillende Indonesische eilanden (Sumatra, Java, Borneo en de Kleine Soenda-eilanden). Er zullen onder de lezers ongetwijfeld nog liefhebbers zijn die deze kweke duifjes van 'hun Indië-tijd' kennen. Voor hen die onbekend met de soort zijn eerst een korte kleurbeschrijving: keel en voorhoofd zijn, bij de doffer (man) zachtgrijs van tint. De nek is rozerood, hetzelfde geldt voor de borst. Op de borst, maar ook op de keel, nek en wang, lopen kleine, dunne streepjes, die min of meer afwisselend zwart en wit van kleur zijn, het is niet moeilijk te raden waar de vogel zijn naam aan heeft te danken! Het onderlichaam van het duifje is helder wit, de vleugels zijn overwegend bruin met zwarte en donkere banden; de staart is eveneens zwart, maar draagt opvallend witte strepen, wederom een zebra-tekening suggererend. Ogen en snavel zijn bruinachtig grijs van tint.

De duivin is maar heel erg moeilijk van de man te onderscheiden, zodat het aanbeveling verdient met de handelaar af te spreken t.z.t. een van de vogels te ruilen als mocht blijken, dat het gekochte stel geen paar (koppel) blijkt te zijn, want dat zou jammer zijn, omdat men gemakkelijk met deze soort in een ruime, tamelijk dicht beplante volière kan broeden. Het ge-

slachtelijk, uiterlijk verschil zit 'm in de grootte en die kan men eigenlijk het beste zien als er meer duiven bij elkaar in één hok zitten. Duivinnetjes zijn doorgaans ietwat kleiner van bouw en gewoonlijk ook iets minder duidelijk getekend en gekleurd.

door Dr. Thijs Vriens

Persoonlijk zijn er weinig jaren geweest die ik zonder Zebraduifjes heb moeten doorbrengen. Het klinkt wat dramatisch, maar eenmaal 'verslingerd' aan deze diertjes, laat de koorts zich niet snel verdrijven. Hun grappige bewegingen, hun wel wat aan-doenlijke gehechtheid aan elkaar en hun weinig eisen stellende verzorging maken het ware, ideale volièrevogels. Maar, voordat de redactie overvoert wordt met boze brieven, zal ik hier onmiddellijk stellen dat ze ook in een kooi tot broeden komen! Ik heb persoonlijk successen mogen boeken in kooien (voor één koppel) van 100 x 45 x 50 cm (l x br x h). Maar hun levenslustige natuur vraagt toch wel wat meer ruimte, en daarom propageer ik, ze als koppel in een gezelschapsvolière onder te brengen. Verstrek enkele half-open nestkasten of draadkorfjes, zodat er een keuze voor hen mogelijk wordt. Eén ervan zullen ze dan als fundering uitkiezen en daarin of -op een eigen bouwset construeren, dat er overigens maar wankel en zelfs ietwat onbetrouwbaar uitziet. Zodra de doffer om het wijfje gaat cirkelen, weet u dat er gevrijd gaat worden en dat er seneus aan ge-

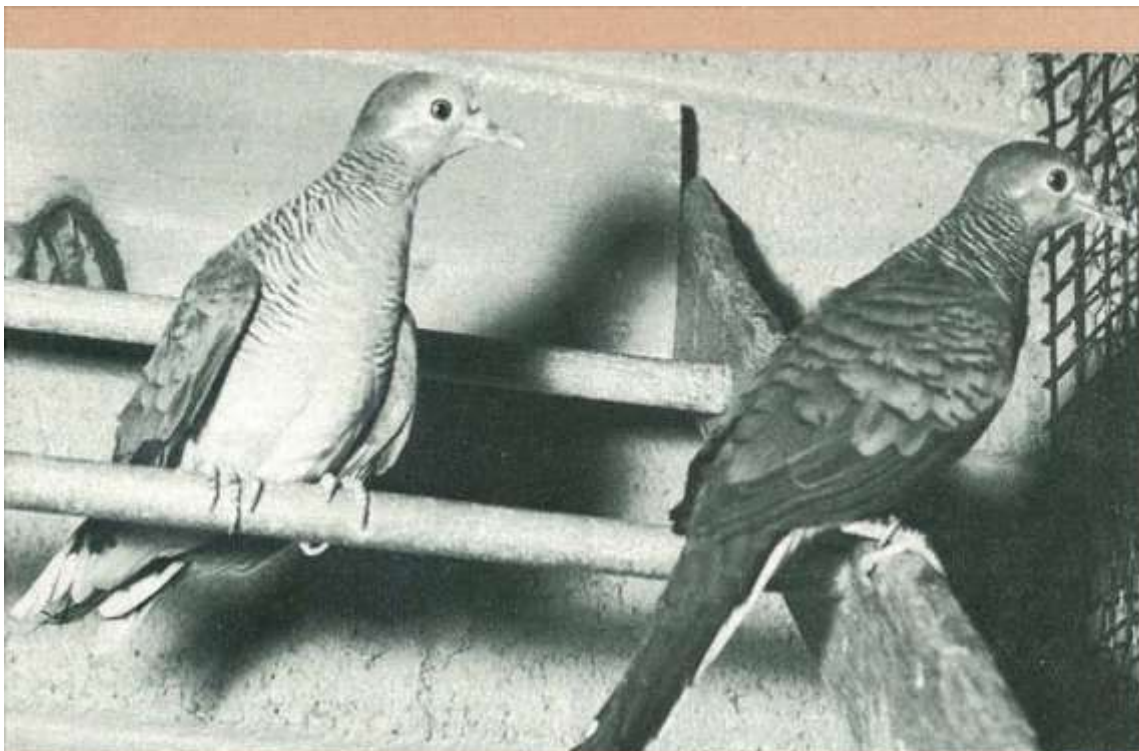
zinsuitbreiding wordt gedacht. De man laat zich in deze beslist niet ontbetuigd en met gespreide staartveren kringt hij om haar rond, soms met het kopje knikkend. Overigens moet ik hier stellen, dat buiten de broedtijd de vogels erg rustig zijn en graag op een takje of op het dak van een nestkastje het leven in en rond de volière afkijken. Nee, druktemakers zijn ze geenszins, maar (wat ik wel eens hoorde) 'saaië Pieten' zijn het toch zeer beslist ook niet. Mijn ervaring is zelfs, dat in een volière, met een wat actieve bevolking, ook de Zebraduifjes actief meedoen en zich niet ontbetuigd laten. Ze bemoeien zich met kleine kibbelpartijen, dribbelen drifstig bij de voerbak rond als er iets is dat ze niet zint en vliegen dapper mee als een rits zehravinken plotseling met veel lawaai op de vloer gaat.

In het begin van dit artikelje schreef ik, dat de vogels graag zijn gehuisvest in een tamelijk dicht beplante volière. Ervaring leerde, dat de duifjes in de paar- en broedtijd nog wel eens wat schuw en schrikachtig kunnen zijn en aan een en ander de bru willen geven als ze te veel worden gestoord in hun doen en laten. Daarom is een rustige, goed beplante volière de ideale behuizing.

De broedtijd bedraagt, zoals dat geldt voor alle vertegenwoordigers van het **Geopelia**-geslacht, zo'n 13-13½ dag, en als de weergoden ons gunstig zijn, zullen de jongen na 12 dagen het nestplaatje verlaten. Als we er overigens geen stokje voor steken, kan een goed koppel rustig broed na broed 'doordraaien', maar dat mag natuurlijk niet, willen we tenminste onze duivin niet tot legkippete degradieren en de (grote) kans lopen met legnod te worden geconfronteerd. Daarom zou ik u willen voorstellen nimmer meer dan 3 broedsels per seizoen groot te laten brengen, na het derde broed verstreken we geen bouwmaterialen meer.

Tijdens de lente en zomer kunnen Zebraduifjes dus in een buitenvolière (ook in een ruime vitrine of kamervolière voldoen ze goed en komen er tot broeden) worden ondergebracht, maar winterhard zijn ze evenwel niet. In de eerste week van oktober plaats ik mijn koppels altijd in het winterkwartier op zolder, waar het ook hartje winter steeds zo'n 8 graden C boven nul is.

Er zijn voorts nog twee punten waar u heel speciaal op dient te letten: zorg ervoor, dat u zowel in het zomer- als

winterverblijf steeds óf plekken, óf ruime, platte schalen met rul (Maas-)zand heeft, waar de diertjes graag een bad in nemen. Voorts (en dit is een vuistregel, die dus opgaat voor vrijwel alle duiven) mogen er in een verblijf nimmer andere duivesoorten zijn ondergebracht. Want anders wordt het onherroepelijk oorlog, en komt er van broeden uteraard ook bar weinig of helemaal niets terecht. Interessant in deze is, dat een nevensoort, het eveneens bekende Vredesduifje (*Geopelia striata placida*) hierop duidelijk een uitzondering is – vandaar wellicht de dan toch zeker goed gekozen benaming. Want deze uit Zuid-Australië afkomstige duifjes weten niet of nauwelijks wat vechten is en laten ook soortgenoten, zelfs in de broedtijd, met rust – uitzonderingen daargelaten. Ik heb in New Jersey zelfs een koppeltje gehad, dat drie maanden na aankoop al zaad uit de handen van m'n dochtertje en mij kwam pikken. Plaats overigens nimmer Vredesduifjes samen met grondvogels (kwartels e.d.), de duifjes ni truppelen vrijwel de gehele dag rond op de grond en zouden maar onophoudelijk worden opgejaagd. Voor beide hier genoemde soorten gaf ik naast het nog te noemen voer steeds in melk geweekt brood, hetgeen ze graag aannamen. Vredesduifjes hebben in m'n volière in half-open cocoonoten gebroed. Overigens gaat het

broeden met hen altijd wat moeilijker, maar wellicht dat ik over deze vogels later nog eens wat kan vertellen.

Het voer van de Zebra- (en Vredes-)duif is een goed gemengd tropisch prachtvinkenzaad. Let u op de inhoud, er moeten in het pak minstens de volgende zaden aanwezig zijn: diverse soorten gierst, kanarie- (of wit-)zaad en mondjesmaat negerzaad. Ook trogierst wordt graag aangepikt en genuttigd. Een extra schaalthe kanariezaad in de broedtijd kan geen kwaad. Als 'bruintje-het-kan-trekken' ook een bakje wildzangzaad, met daarin sla-, distel-, elzen-, lijn- en maanzaad, alsmede zaden van coniferen. Wat gebroken haver en tarwe wordt door sommige duifjes wel genomen. Ook groenvoer en fruit wordt wel eens gegeten, heeft men vogels die er van houden, dan komen in aanmerking: sla, spinazie, komkommer, sla, vogelmuur (maertk), fijngesneden paardebloemen, kiemplantjes van sla-zaad, gras, gierst, millet en negerzaad, halfrijpe onkruidzaden, stukjes appel en schijfjes peer, banaan e.d. Een goed vitaminepreparaat is eigenlijk onontbeerlijk. Ook een goed kracht- en opfokvoer (voor kleine duifjes of anders voor prachtvinken, lijster of nachtegaal) mag niet ontbreken; vogels die het niet kennen, leren het wel eten als men er een beetje van over een geweekte snee brood strooit. Sommige duifjes 'nibbelen' ook

aan kleine, dode meelwormen en liever nog aan kleine mierenantjes (= larven).

Natuurlijk wordt dagelijks voor vers drink- en natuurlijk badwater gezorgd, waar u eventueel waterverzachter in kunt mengen als uw leidingwater te hard is. In diverse vogel- en dieren-speciaalzaken langs de Duitse grens kan men wel 'Vogel-Trank' krijgen, dat ideaal is om door het drinkwater te mengen. Ik gebruik dit (een opmerking die ik eigenlijk tussen haakjes zou moeten zetten) ook vaak als m'n vogels door de een of andere oorzaak geen kalk willen opnemen. 'Vogel-Trank' bevat vele nuttige mineralen en spore-elementen.

U zult, op het eerste gezicht, wellicht denken, dat het menu voor Zebra-duifjes erg veeleisend is. Toch is dit niet zo, want als u een en ander eens goed bekijkt, merkt u, dat het meeste, zo niet alles door alle andere bewoners van een normaal volièregezelschap (vinkjes, wevers enz.) wordt genuttigd.

En, mocht dit niet zo zijn, dan wordt het wel zo zachtjes aan tijd, dat u uw voedingsschema eens drastisch aan een onderzoek onderwerpt!

Ik hoop, dat door dit artikelje u wellicht ietwat 'milder' tegen het houden van duifjes staat, heeft u er nog geen in uw volière, dan is een spannetje Zebra-duifjes zeker geen weggegooid geld, nee, integendeel zelfs!

HET BOGENA ASSORTIMENT

geeft de
vogels vleugels

Zo lief, zo monter voelen de gevederde vriendjes zich. Dat komt doordat Bogena alles met zoveel extra zorg benadert. In voortdurende samenwerking met dierenartsen en dierdeskundigen. Het kleinste detail krijgt aandacht. Dat begint al in het laboratorium. Maar ook tijdens de vervaardiging en bij de kwaliteitscontrole is de Bogena aanpak onmiskenbaar. Reeds 50 jaar is het een vertrouwd en heilzaam merk.

Het Bogena assortiment is verkrijgbaar bij elke dierenpeciaalzaak. Geen vogel hoeft ooit "zander" te zitten. Advies krijgt u gratis van Bogena: bel 04160.36992.

 bogena

'n feest voor uw vogel.

BOGENA BV
WAALWIJK
HOLLAND

KORTE BERICHTEN VAN DE KEURMEESTERS

Een van de activiteiten die jaarlijks tijdens de bondskampio plaatsvindt is het houden van examens voor keurmeester. We kunnen ons gelukkig prijzen om dit jaar weer een ruime oogst aan nieuwe keurmeesters te kunnen binnenhalen en de eer daarvoor komt vooral toe aan de technische commissies, de docenten en afdelingen waar de aspirant keurmeesters de kans hebben gekregen om enige praktische ervaring op te doen. Wij zijn allen die de opleidingen betrokken zijn geweest zeer dankbaar en de dergenoemde geslaagden eveneens. Zij verzochten om hun droevige dank over te brengen, hetgeen we bij deze gaarne doen. De geslaagden zijn: **Keurmeester Harzern:** G. Blikman, Munnike 42, 2315 KZ Leiden, 07114 - 9353. **Keurmeester Waterslagers:** F. Weusthof, Irenestraat 6, 7597 KW Rossum, 05411 - 670 en G. Schoorlemmer, S.I. Zwartstr. 4, 7574 XK Oldenzaal, 05410 - 174. **Keurmeester kleurkanaries:** A. v. Barreveld, Hoorstr. 36, 5402 Uden, 04132 - 62558; J. Bruining, Bovenind 68, 9351 AT Leek, 068 - 14859; J. v. Duuren, Rielermatenweg 1, 7433 PC Schalkhaar, 057 - 51201; S. Folkers, De Blokkamp 31, 2421 TC Nieuwkoop; H. Helsing, Franciscushof 37, 4143 BA Vianen, 03473 - 71253; Hulsebosch, Hannie Schaftstr. 60', 2033 PJ Haarlem; G. v. Scha Nieuwe Vaart 19, 3153 AH Vleuten, 03407 - 1761; F. Verschuur, A Grootin. 17, 1412 EL Naarden, 02159 - 46833. **Keurmeester vorm-Postuurkanaries:** E. Blondeel, Werpnet 3, 3173 AV Poortugaal, 01 382094; J.A. Bokkers, K. Doormanstr. 30, 3961 GD Nijkerk, 0349 54079; J.C. van Essen, Teylingerln. 45, 2177 CC Sassenheim, 0252 12909; W.J. Nijhuis, Beckummerstr. 62, 7548 BH Boekelo, 0542 1454. **Keurmeester grasparkieten:** J.A.H. Vershuis, Tolstr. 12, 4231 Meerkerk, 01837 - 1956; G. v. Someren, Buizerdln. 4, 8961 JT D ren, 06330 - 15429; W.J. Hesse, Willemstr. 227, 2983 ET Ridderke 01804 - 13564. **Keurmeester tropen:** P. Koopmans, Brassemmer 1509 OG Zaandam, 075 - 504393; Th. Monnier, I.B. Bakkerstr. 7, 26 NX Delft, 015 - 563671; J.G. Oude Breuil, Kruisemanthof 47, 7641 Wierden, 05496 - 1975; J. v. Diest, Ultermoor 3, 2162 GS Lisse, 025 - 10828; A. v. Spronsen, Mondriaan 23, 2681 MJ Monster, 0174 46311; J.L. Kaper, Hoge Weer 20, 1151 EP Broek in Waterland 02903 - 3316; H. v. Bekkum, Duvensteinstr. 29, 6535 RP Nijmegen 080 - 554820; J.W.E. Kusters, Raedstr. 8, 6171 TW Stein, 04495 - 39 L. Nieuwenhuizen, St. Antoniusstr. 11, 4902 PT Oosterhout, 0182 59377; A.J. Boet, Cypergras 16, 3068 CA Rotterdam, 010 - 2021 P.L.M. Steekers, Beersveen 279, 3205 BD Spijkenisse, 01880 - 175 J. Wiersma, Watertorenweg 44, 6571 CB Berg en Dal, 08895 - 14 Mevr. L. Kloos Stakenburg, Hogerbeetstr. 5 c, 3039 XG Rotterdam 010 - 655686. **Keurmeester tropen, grote parkieten en agapornid:** B. Slogers, Dorpsstr. 79-81, 7468 CG Enter, 05478 - 1682. Wij feliciteren alle geslaagden van harte en wensen ze nog v plezierige keurdagen.

Zaterdag 26 maart 1983

Vogelmarkt

Vogelmarkt in de markthal te BARNEVELD. Deze markt is geopend van 11.00 tot 16.00 uur, wordt een vogelmarkt, waar alle soorten vogels ingebracht kunnen worden, met uitzondering van duiven, kwartels en fazantachtige vogels.

Vogelliefhebbers kom ZATERDAG 26 MAART 1983 naar BARNEVELD daar deze markt naast de KLEINDIERMARKT elke woensdag een trekpleister is voor alle VOGELLIEFHEBBERS.

Georganiseerd door:

G. J. VAN NORDEN

Vogel- en dierenvoerders

Jan de Jagerweg 8 - Voorhuizen

en vogelvereniging „Kweeklust“

Inlichtingen bij:

G. J. VAN NORDEN Tel. 03429-1566